

Klagesager

Arbejdsmiljø

Redegørelse for klagesager på
arbejdsmiljøområdet i 2017

Arbejdstilsynet

Redegørelse for klagesager på arbejds miljøområdet i 2017

Indledning

Arbejdstilsynet har udarbejdet denne redegørelse, som beskriver behandlingen af klager over Arbejdstilsynets afgørelser i 2017.

Redegørelsen er inddelt i fem dele:

- Del 1 om antal afgørelser ophævet af Arbejdstilsynet i remonstrationsperioden i 2017 samt baggrunden herfor.
- Del 2 om antallet af klagesager afgjort af Arbejdsmiljøklagenævnet i 2017 samt baggrunden for hjemvisninger og ophævelser.
- Del 3 om Arbejdstilsynets sagsmål og sagsbehandlingstider.
- Del 4 om Arbejdstilsynets arbejde med kvalitet i afgørelser.
- Del 5 om udvalgte afgørelser fra Arbejdsmiljøklagenævnet i 2017.

Del 1.

Antal afgørelser ophævet af Arbejdstilsynet i remonstrationsperioden i 2017 og baggrunden herfor

Arbejdstilsynets har i 2017 gennemført 41.000 tilsynsbesøg og afgivet 19.186 afgørelser inden for arbejdsmiljøområdet. I alt 10.063 af afgørelserne vedrører problemer inden for de prioriterede områder, heraf 1.617 vedrørende muskel- og skeletbesvær, 443 vedrørende psykisk arbejdsmiljø og 8.003 vedrørende ulykkesrisici.

Arbejdstilsynet **modtog** i 2017 klage over 375 arbejdsmiljøafgørelser. Det svarer til en klageprocent på 2,0 %.

Af de 375 påklagede afgørelser blev 7 trukket tilbage af virksomheden. De resterende 368 påklagede afgørelser svarer til en reel klageprocent på 1,9 %. Klageprocenten var for 2016 beregnet til 2,4 %. Der er således sket et fald i klageprocenten.

I alt 215 af de 375 påklagede afgørelser vedrører problemer inden for de 3 prioriterede områder. Heraf er 6 klager trukket tilbage af klageren. De resterende 209 påklagede afgørelser på de prioriterede områder fordeler sig med 30 vedrørende muskel- og skeletbesvær, 16 vedrørende psykisk arbejdsmiljø og 163 vedrørende ulykkesrisici.

Nedenstående tabel viser udviklingen i antallet af påklagede afgørelser de seneste år.

	2014	2015	2016	2017
Påklagede afgørelser	774	477	530	375

I 2017 **behandlede** Arbejdstilsynet klage over 389 afgørelser, heraf 301 afgørelser påklaget i 2017 og 88 afgørelser påklaget 2016.

Af de 389 behandlede påklagede afgørelser blev 212 oversendt til Arbejdsmiljøklagenævnet, 7 blev trukket tilbage af klageren, mens Arbejdstilsynet valgte at ophæve 170 påklagede afgørelser og dermed ikke videresende disse til klagenævnet.

Oversendt til AMK	212
Ophævet af AT	170
Trukket af klager	7
I alt	389

Sager ophævet i remonstrationsperioden

De 170 ophævede afgørelser svarer til en ophævelsesprocent på 45 %. Det bemærkes hertil, at ophævelsesprocenten er beregnet på baggrund af de reelt behandlede klager. Dvs. antal behandlede afgørelser fratrukket de klager, som er trukket tilbage af klager.

Ophævelsesprocenten har i årene 2014, 2015 og 2016 været henholdsvis 41 %, 40 % og 36 %, så ophævelsesprocenten i 2017 ligger over gennemsnittet for de forudgående år.

Gennemgangen viser, at cirka 48 % (i alt 81) af de afgørelser, der blev ophævet i remonstrationsperioden, blev ophævet på grund af indholdsmæssige mangler i afgørelserne, som fx mangelfuld beskrivelse eller uklarhed.

Cirka 19 % (i alt 32) er ophævet som følge af nye oplysninger i sagerne af afgørelserne.

Cirka 18 % (i alt 31) blev ophævet på grund af formelle fejl. Dette drejer sig bl.a. om, at der ikke er sket fornøden partshøring.

Cirka 11 % af afgørelserne (i alt 18) er ophævet som konsekvens af ophævelse af underliggende påbud, f.eks. rådgivningspåbud, hvor det materielle påbud er ophævet.

De resterende cirka 5 % af afgørelserne (i alt 8) er ophævet på grund af et ændret fagligt skøn.

Del 2.

Antal afgjorte klagesager fra Arbejds miljøklagenævnet i 2017 og baggrunden for hjemvisninger og ophævelser

Det fremgår af oplysninger til brug for Arbejds miljøklagenævnets årsberetning for 2017, at klagenævnet i 2017 traf i alt 357 afgørelser. En del af disse (18) vedrørte afgørelser om overskridelse af klagefrister og spørgsmål om nævnets kompetence, som Arbejdstilsynet ikke har kompetence til at træffe afgørelse om.

Desuden har Arbejds miljøklagenævnet truffet 1 afgørelse i en sag efter rygeloven. Klagenævnet behandlede således 338 klager over afgørelser efter arbejdsmiljøloven, truffet af Arbejdstilsynet. Af disse 338 klager gav 68 anledning til en ændring af Arbejdstilsynets afgørelse.

Dette svarer til en omgørelsesprocent på 20 %. Omgørelsesprocenten har i årene 2014 – 2016 været henholdsvis 34 %, 28 % og 25 %. Omgørelsesprocenten for 2017 er således faldet i forhold til året før.

Oversigt over udviklingen i klagesager i årene 2014 - 2017

Antal:	2014	2015	2016	2017
Tilsynsbesøg	62.600	61.100	48.100	41.000
Afgørelser efter AML	24.732	22.191	21.573	19.186
Indgående klager/påklagede afgørelser efter AML	774	477	530	375
Klageprocent	3	2	2,4	1,9
Påklagede afgørelser behandlet i AT	912	454	513	389
Klager trukket tilbage	40	19	23	7
Påklagede afgørelser ophævet af AT	360	176	175	170
Påklagede afgørelser sendt til AMK	512	259	315	212
Ophævelsesprocent AT	41	40	36	45
Klager behandlet af AMK	404	630	276	338
Afgørelser fastholdt af AMK	265	481	207	271
Afgørelser ændret af AMK	139	149	69	68
Omgørelsesprocent AMK	34	28	25	20

Årsager til omgørelse i Arbejds miljøklagenævnet

Arbejdstilsynet har foretaget en gennemgang af afgørelser* omgjort af klagenævnet. Den viser, at:

Cirka 89 % af afgørelserne (i alt 31) blev ændret med begrundelsen indholdsmæssige fejl, fx mangelfulde oplysninger, mangler ved begrundelsen eller et mangelfuldt grundlag for afgørelserne.

Cirka 6 % af afgørelserne (i alt 2) blev ændret pga. formelle fejl som for eksempel manglende høring.

Cirka 3 % af afgørelserne (i alt 1) blev ændret som konsekvens af ophævelse af underliggende påbud.

De sidste knapt 3 % af afgørelserne (i alt 1) blev ændret på grund af nye oplysninger.

** Gennemgangen omfatter de sager, som Arbejdstilsynet selv har registreret som omgjort i 2017 (i alt 35 sager). Arbejdstilsynet har ikke mulighed for at finde direkte tilbage til de enkelsager, der ligger bag nævnets samlede tal for omgørelse. Forskellen på tallene skyldes bl.a., at nogle af nævnets sager kan tælle dobbelt i nævnets beregning, men ikke gør det i Arbejdstilsynets opgørelse.*

Del 3.

Arbejdstilsynets sagsmål og sagsbehandlingstid

Arbejdstilsynet arbejder med tre forskellige interne sagsbehandlingsfrister for klagesager: 3 uger for klagerne over efterkommelsesfrist, fratagelse af opsættende virkning og behandling af for sent indgivet klage, 4 uger for klager over strakspåbud og forbud, og 6 uger for øvrige klager. Disse frister blev i 2017 overholdt for henholdsvis 41 %, 56 % og 52 % af klagerne.

Antal klager, hvor fristerne er overholdt, er i 2017 steget for klager med 4 og 6 ugers frist, mens det er faldet for sager med 3 ugers frist.

Fristoverholdelsen er beregnet på baggrund af antal påklagede afgørelser behandlet i Arbejdstilsynet i 2017. Tilsvarende var fristoverholdelsen i redegørelserne for 2014, 2015 og 2016 beregnet på baggrund af behandlede klager i de pågældende år.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for de påklagede afgørelser behandlet i Arbejdstilsynet i 2017 var 58 dage mod 70 dage i 2016, 59 dage i 2015 og 73 dage i 2014. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid er således faldet noget i forhold til året før, og ligger også lavere end gennemsnittet for de forudgående 3 år.

	2014	2015	2016	2017
Overholdelse af 3 ugers frist	77 %	60 %	52 %	41 %
Overholdelse af 4 ugers frist*	73 %	51 %	34 %	56 %
Overholdelse af 6 ugers frist	55 %	61 %	50 %	52 %
Gennemsnitlig sagsbehandlingstid	73 dage	59 dage	70 dage	58 dage

**Frist indført med virkning for 2. halvår 2014.*

Arbejdstilsynet har fortsat opmærksomhed på udviklingen i sagsbehandlingstiden.

Del 4.

Arbejdstilsynets arbejde med kvalitet i afgørelser

Arbejdstilsynet har gennem de senere år haft øget fokus på vigtigheden af, at de afgørelser, som Arbejdstilsynet træffer, både har en høj juridisk kvalitet og er fagligt korrekte samtidig med, at afgørelserne er forståelige og kan danne udgangspunkt for virksomhedernes forebyggelse af arbejdsmiljøproblemer. Arbejdstilsynet har særlig opmærksomhed på de grundlæggende forvaltningsretlige rammer omkring afgørelsesvirksomheden.

Arbejdet med kvalitet i afgørelser er sket i flere faser over de senere år. For arbejdet i tidligere år henvises til del 4 i redegørelsen for klagesager i 2015 og 2016.

Arbejdstilsynet har i 2017 gennemført den første måling med nyt koncept for måling af kvaliteten af afgørelser. Der er gennemført en fælles måling for alle tilsynscentre i Arbejdstilsynet, hvor der blev udtaget 200 sager til brug for en generel kvalitetsvurdering på organisationsniveau med fokus på organisatorisk læring. Denne måling er fulgt op i de enkelte tilsynscentre, dels med læringsinitiativer, dels med lokale målinger.

Der er blevet arbejdet videre med tilpasninger i organiseringen af afgørelsesvirksomheden, bl.a. med forbedret understøtning af de tilsynsførendes sparringsmuligheder med både jurister og med arbejdsmiljøfaglige kolleger.

Ud over de nævnte tiltag, fortsætter Arbejdstilsynet med:

- Løbende undervisning for de tilsynsførende i de generelle forvaltningsretlige regler og rammer omkring afgørelser. Jurister læser alle påbud fra nye tilsynsførende i en periode.
- Systematisk vidensopsamling og koordinering, bl.a. i forhold til afgørelser fra Arbejdsmiljøklagenævnet. Arbejdet foregår bl.a. i regi af en landsdækkende forvaltningsretlig gruppe, som mødes kvartalsvis, og hvor der er fokus på afgørelser fra Arbejdsmiljøklagenævnet, praksisopsamling, læring og videndeling på tværs af Arbejdstilsynet.
- Samarbejdet med Arbejdsmiljøklagenævnets sekretariat, dels gennem en løbende dialog, dels gennem møder, hvor udviklingen på klagesagsområdet følges, og hvor der opsamles viden og erfaringer, som kan danne grundlag for yderligere initiativer.

Principielle klagenævnsafgørelser med Arbejdstilsynets kommentarer

Denne del af redegørelsen indeholder resumé af afgørelser af almen og principiel interesse.

I *afsnit 5.1.* er gennemgået 6 principielle afgørelser, hvor klagenævnet har tiltrådt Arbejdstilsynets Afgørelser.

I *afsnit 5.2.* er opregnet de afgørelser, som er medtaget i klagenævnets nyhedsbreve samt i nævnets resumer heraf. Der er medtaget 19 afgørelser, hvor klagenævnet enten har ophævet Arbejdstilsynets afgørelse eller sendt sagen tilbage til Arbejdstilsynet til fornyet behandling (hjemvisning). Hvert resumé indeholder en beskrivelse af sagen, klagenævnets afgørelse, begrundelse herfor samt hvordan Arbejdstilsynet har fulgt op på afgørelsen.

Gennemgangen viser, at af de sager, som blev *hjemvist* til fornyet behandling i Arbejdstilsynet, har tilsynscentre valgt at henlægge 60 pct. af sagerne, mens 40 pct. er genoptaget af Arbejdstilsynet, jf. nærmere under de enkelte sager.

5.1. Klagenævnet tiltræder 6 afgørelser

1. Fastholdelse af påbud om at forebygge risikoen for vold, som er relateret til arbejdet med transport af passagerer i et busselskab

I forbindelse med undersøgelse af en konkret voldsepisode begået af en passager mod en ansat ved et busselskab konstaterede Arbejdstilsynet, at beredskabet ikke i tilstrækkelig grad sikrede, at chaufførerne handler hensigtsmæssigt i en situation med risiko for vold. Arbejdstilsynet afgav derfor påbud om at forebygge risikoen for vold.

Et enigt nævn fastholdt afgørelsen. Nævnet lagde vægt på, at chaufføren, efter at være blevet overfaldet fysisk af en passager, ikke fjernede sig tilstrækkeligt fra den voldelige passager, hvorved chaufføren igen blev overfaldet og stukket ned med kniv. Nævnet lagde endvidere vægt på, at på trods af at virksomheden havde en håndbog om voldspolitik og en arbejdsmiljøpolitik, kunne Arbejdstilsynet på tilsynstidspunktet konstatere, at det ikke stod klart for den lokale arbejdsmiljørepræsentant og ledelse, hvilke procedurer chaufførerne forventes at følge i tilfælde af vold. Busselskabet havde endvidere ikke i tilstrækkelig grad sikret, at de ansatte havde redskaber til en løbende risikovurdering eller givet en tydelig instruktion i, hvordan chaufførerne skal agere i situationer med vold og trusler, herunder at de skal trække sig

tilstrækkelig langt væk fra de voldelige passager og tilkalde assistance.

Herudover lagde klagenævnet vægt på, at de gældende skriftlige procedurer baserede sig på chaufførernes fornemmelse af ”tryghed”, hvilket er en meget individuel vurdering. Nævnet fandt derfor ikke disse procedurer tilstrækkelige til at forebygge risikoen for vold ved arbejdet.

(j. nr. 2016-6024-54387) Arbejdstilsynets j. nr. 20160096095.

2. Fastholdelse af påbud om at virksomhed har overtrådt arbejdsmiljølovgivningens regler om at forebygge risikoen for psykisk vold og trusler om vold i arbejdet med beboer på et botilbud

I forbindelse med undersøgelse af en arbejdsulykke på et botilbud fik Arbejdstilsynet oplyst, at der havde været en konkret episode, hvor en beboer stod i køkkenet, var vred og råbende og ville have en kniv i en skuffe. Botilbudslederen stod foran skuffen og dette udløste, at botilbudslederen blev ramt psykisk og ikke kunne tænke klart. Botilbudslederen blev sygemeldt i mere end 3 måneder.

Arbejdstilsynet vurderede, at risikoen for psykisk vold og trusler om vold i forbindelse med arbejdet på botilbuddet ikke var forebygget tilstrækkeligt på ulykkestidspunktet. Da virksomheden efter ulykken havde iværksat tiltag til forebyggelsen af risikoen for vold i arbejdet med beboeren, afgav Arbejdstilsynet afgørelse om, at virksomheden har overtrådt arbejdsmiljølovgivningens regler om at forebygge risikoen for psykisk vold og trusler om vold i arbejdet med en beboer på botilbuddet.

Et enigt nævn lagde vægt på, at en botilbudsleder i cirka et halvt år konstant havde stået alene i konkrete situationer med en svært udadprojicerende beboer, der havde optrådt vredt, personrettet og ondsksfuldt overfor botilbudslederen.

Nævnet lagde endvidere vægt på, at beboeren havde ringet til botilbudslederen og truet ham i form af lange telefonbeskeder cirka 10 gange fordelt over en måned op til en voldsom episode, uden at der havde været foretaget forebyggende tiltag heroverfor. Herudover lagde nævnet vægt på, at selvom de var to ledere på botilbuddet, og at botilbudslederen spærrede om håndteringen af den konkrete beboer med ledelsen samt havde systematisk kontakt med øverste ledelse, havde der ikke været foretaget forebyggende tiltag for at sikre botilbudslederen mod at blive eksponeret for beboerens vrede, trusler og chikane.

Endelig lagde nævnet vægt på, at beboeren efter ulykkestidspunktet havde fået et team på fem kontaktpersoner, at disse holder systematiske møder, at vicecenterchefen deltager systematisk i disse møder, og at de ansatte er instrueret i at forlade tilspidsede situationer med beboeren, samt at der er foretaget en konkret og effektiv sanktionering af beboer, der har rettet truslen imod ansatte.

(j. nr. 2017-6024-20280) - Arbejdstilsynets j.nr. 20160118897.

3. Fastholdelse af strakspåbud om at forebygge voldsrisiko i forbindelse med arbejdet med borgere med kendt eller uforudsigelig voldelig adfærd, ved at sikre flugtveje i forbindelse med samtaler med borgere hos en virksomhed

Ved tilsynsbesøg på en virksomhed, der afholder samtaler med borgere vedrørende blandt andet uddannelses- og erhvervsafklaring samt arbejdsprøvning, vurderede Arbejdstilsynet, at der er en akut og alvorlig risiko for, at ansatte kan blive udsat for vold og/eller trusler om vold i forbindelse med afholdelse af samtaler alene med borgerne, hvorfor der skal sikres flugtveje for de ansatte i forbindelse med arbejdet.

Arbejdstilsynet afgav derfor strakspåbud om at forebygge voldsrisiko i forbindelse med arbejdet med borgere med kendt eller uforudsigelig voldelig adfærd, ved at sikre flugtveje i forbindelse med samtaler med borgere hos en virksomhed.

Et flertal af nævnets medlemmer lagde vægt på, at de ansatte afholder samtaler alene med borgere, der kan have en uforudsigelig voldelig, udadreagerende og truende adfærd. Flertallet lagde endvidere vægt på, at flere af disse samtaler afholdes i rum, hvor der kun er én dør, og at der ikke forefindes andre flugtveje ud af lokalet.

(j. nr. 2016-6030-49181) - Arbejdstilsynets j. nr. 20160041912.

4. Fastholdelse af afgørelse uden handlepligt om at sikre de ansatte mod ulykkesfare ved udførelse af arbejde med betonstøbning på motorvejsbro

Arbejdstilsynet undersøgte i september 2014 en ulykke ved udførelse af arbejde med betonstøbning på en motorvejsbro over Helsingør Motorvejen. Ulykken bestod i, at dele af brobyggeriet og stilladskonstruktionen kollapsede, hvorved flere af de ansatte, som udførte arbejde på broen, blev bragt i overhængende fare for at komme til skade – blandt andet ved nedstyrtning til motorvejen under broen.

Arbejdstilsynets og politiets undersøgelser umiddelbart efter ulykken tilvejebragte ikke tilstrækkelige oplysninger til at kunne fastslå, at arbejdsgiveren for de ansatte på motorvejsbroen havde overtrådt reglerne i arbejdsmiljølovgivningen i forbindelse med arbejdet med betonstøbning. Efter ulykken blev der imidlertid under Transportministeriet nedsat en ekspertgruppe, som skulle undersøge årsagen til brokollapset og kollapset af stilladskonstruktionen.

Ekspertgruppen fremlagde rapporten efter denne undersøgelse i juni 2015. Det fremgik blandt andet af konklusionerne i rapporten, at det var ekspertgruppens vurdering, at det var den manglende langsgående afstivning af træspærene i stilladskonstruktionen, som var hovedårsagen til brokollapset. På denne baggrund traf Arbejdstilsynet afgørelse uden handlepligt om, at arbejdsgiver havde overtrådt arbejdsmiljølovgivningens regler om at sikre de ansatte mod ulykkesfare ved udførelsen af arbejdet med betonstøbning på motorvejsbroen.

Efter en klage fra virksomheden blev afgørelsen fastholdt af et flertal i Arbejdstilmiljøklagenævnet. Flertallet fandt, at virksomheden som arbejdsgiver for de ansatte på motorvejsbroen havde et selvstændigt ansvar for egne ansatte, selv om virksomheden ikke havde noget med projekteringen af arbejdet at gøre, og selv om tilsynet og kontrollen med stilladskonstruktionen var overladt til andre virksomheder.

På baggrund af oplysningerne fra undersøgelsen af ulykken i 2014 og oplysningerne i ekspertgruppens rapport fra juni 2015 fandt et flertal i nævnet, at arbejdet med betonstøbning af motorvejsbroen ikke blev udført sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarligt. Flertallet fandt, at det på baggrund af ekspertgruppens rapport kunne lægges til grund, at reglerne i arbejdsmiljølovgivningen var overtrådt på tidspunktet for ulykken, og at virksomhedens ansatte som en følge deraf ikke var tilstrækkeligt sikret mod ulykkesfare i forbindelse med betonstøbningen.

(j.nr. 2017-6033-40147/2017-6199-61376) - Arbejdstilsynets j. nr. 20170018130.

5. Fastholdelse af påbud om at sikre forsvarlige forhold i forbindelse med arbejde med epoxyprodukter

Ved et besøg hos en virksomhed, som udfører arbejde med produktion af antenner, fik Arbejdstilsynet oplyst, at der i forbindelse med produktionen foretages limning ved brug af et produkt indeholdende epoxy. Arbejdet blev udført i et særligt arbejdsrum af 5 ansatte med epoxyuddannelse, men Arbejdstilsynet konstaterede blandt andet, at omklædningsfaciliteterne i kælderen var fælles for alle ansatte i virksomheden. Der var således ikke oprettet et særskilt omklædningsrum med skabe mv. til de ansatte i virksomheden, som udfører arbejde med epoxyproduktet.

På denne baggrund traf Arbejdstilsynet afgørelse med påbud til virksomheden om at sikre forsvarlige forhold i forbindelse med arbejde med epoxyprodukter. Ved afgivelsen af påbuddet lagde Arbejdstilsynet vægt på oplysningerne i sikkerhedsdatabladene om, at det anvendte epoxyprodukt har en middelmolvægt mindre end eller lig med 700. Arbejdstilsynet lagde derfor til grund, at epoxyproduktet er omfattet af reglerne i bekendtgørelsen om arbejde med stoffer og materialer og kravet om, at der skal etableres særskilte omklædningsrum for de ansatte, som udfører arbejde med produktet.

I klagen over påbuddet anførte virksomheden, at det ikke var bevist, at det anvendte epoxyprodukt har en middelmolvægt mindre eller lig med 700, og at det derfor ikke var dokumenteret, at brugen af epoxyproduktet medfører et krav om særskilte omklædningsrum for de ansatte, som udfører arbejde med produktet. Virksomheden anførte også, at der ikke finder omklædning sted hos virksomheden, og at der derfor ikke vil være noget forebyggelsesformål ved at etablere særskilte omklædningsrum til de ansatte, som arbejder med epoxyproduktet.

Et enigt Arbejdstilmiljøklagenævn fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse. Nævnet lagde vægt på, at de ansatte

ved arbejde med det pågældende epoxyprodukt risikerer at blive udsat for sundhedsskadelige påvirkninger fra produktet. Nævnet lagde også vægt på, at der ikke var etableret særskilte omklædningsrum for de ansatte, der udfører arbejde med epoxyproduktet.

På baggrund af oplysningerne i sagen lagde nævnet til grund, at der var tale om et epoxyprodukt med en middelmolvægt mindre end eller lig med 700. Nævnet fandt derfor, at produktet er omfattet af reglerne om epoxyharpikser og isocyanater. Det følger af disse regler, at personer, der arbejder med stofferne eller materialerne, skal have særskilte omklædningsrum.

(j.nr. 2016-6050-50667/2017-6199-10576) – Arbejdstilsynets j. nr. 20160037189.

6. Sag om tagarbejde

Under Arbejdstilsynets besøg på en byggeplads blev det konstateret, at en virksomheds ansatte udførte arbejde på toppen af et præfabrikeret bygningsmodul, der var placeret på ladet af en lastbil med henblik på transport. Bygningsmodulet skulle tages af lastbilen med en kran, og arbejdet foregik ved, at den ansatte stod på toppen af modulet i en højde af 3,95 meter over terræn og anhuggede nogle løfteåg til nogle løfteøjer, der var placeret langs bygningsmodulets kant. Arbejdet foregik helt ude ved modulets kant. Der var ikke etableret rækværk eller anden sikring mod nedstyrtning, og den ansatte anvendte ikke faldsikringsudstyr. Det blev fra virksomheden oplyst om planlægningen af arbejdet, at der ikke var lavet en konkret planlægning af opgaven, da det var en typisk opgave for virksomheden. Virksomheden oplyste, at den altid udførte arbejdet på den måde, som det var blevet konstateret af Arbejdstilsynet.

Arbejdstilsynet nedlagde forbud mod fortsat arbejde, idet tilsynet vurderede, at der var en overhængende og betydelig fare for, at den ansatte kunne styrte ned. Forbuddet var gældende til de ansatte var sikret mod at styrte ned.

Virksomheden pålagde afgørelsen. Klagen skete for sent, men Arbejdstilsynet indstillede til nævnet, at sagen blev behandlet, da Arbejdstilsynet fandt sagen principiel. Arbejdsmiljøklagenævnet valgte at behandle klagen, selv om den var sket for sent.

I klagen henviste virksomheden til, at arbejdet på toppen af bygningsmodulet placeret på ladet af lastbilen skulle betragtes som arbejde på et tag med en hældning på under 15 grader. Hertil kom, at arbejdet foregik på et skridsikkert underlag af tagpap, i godt vejr, solskin, vindstille, og at arbejdet derfor var omfattet af At-vejledning 2.4.2. om fald fra højden, som tillader arbejde i op til 5 meters højde, uden sikring langs kanterne, når der er tale om arbejde på flade tage.

Klager underbyggede sin påstand ved at henvise til, at Arbejdstilsynet tidligere med henvisning til samme At-vejledning ophævede sit forbud i en fuldstændig identisk sag.

Nævnet anførte indledningsvist, at arbejdet på toppen af bygningsmodulet placeret på lastvognen med henblik på transport blev udført på en byggeplads, og at arbejdet derfor var omfattet af bestemmelserne i bekendtgørelse om bygge- og anlægsarbejde.

Nævnet anførte, at bygningsmodulet indgik som en (større) del af en bygning, der skulle opføres på stedet og indgå i en bygning på byggepladsen, men at modulet endnu ikke var placeret på sin blivende plads. Nævnet vurderede hertil, at bygningsmodulet på trods af sin størrelse skulle betragtes, som en hvilken som helst anden bygningsdel under transport og etablering som fx et betonelement, et vindue eller en tagplade. Nævnet anførte, at blot fordi bygningsmodulet ved en senere sammenbygning og/eller placering kom til at udgøre taget på en bygning, så gjorde det ikke toppen af konstruktionen til et tag efter § 38 i alle foreliggende situationer. F.eks. ikke i forbindelse med arbejde med fremstilling af bygningsmodulet hjemme på fabrikken. Nævnet præciserede, at ligesom arbejde med fremstilling, transport og håndtering af fx betonelementer, vinduer og tagplader på de fabrikker og virksomheder, hvor de bliver fremstillet, ikke er bygge- og anlægsarbejde i sig selv, så er arbejde med transport og håndtering m.v. af et sådant bygningsmodul ikke i sig selv bygge- og anlægsarbejde, før det indgår i arbejdet med bygningen eller konstruktionen på selve byggepladsen. Nævnet anførte på den baggrund, at der derfor endnu ikke var tale om en bygning, og et arbejdet på toppen af bygningsmodulet derfor ikke var tagarbejde omfattet af § 38. Nævnet præciserede, at reglen om tagarbejde vedrører arbejde på bygninger og konstruktioner, der er under opførelse m.v. på byggepladser. Transport af og i den sammenhæng arbejde på tagelementer og tagplader

eller på bygningselementer og -moduler med tag m.v er ikke tagarbejde, jf. § 38, før end arbejdet sker på den faste placering, som bygningen eller konstruktionen skal have på byggepladsen. Nævnet anførte på den baggrund afslutningsvis, at arbejdet på toppen af bygningsmodulet placeret på lastvognen med henblik på transport derfor ikke var tagarbejde omfattet af § 38 i bekendtgørelse om bygge- og anlægsarbejde, men arbejde omfattet af bekendtgørelsens § 37, ligesom arbejdet var omfattet af § 13, nr. 1, i bekendtgørelse om arbejdets udførelse.

Et enigt nævn fasthold herefter Arbejdstilsynets forbud.
(j.nr. 2017-6033-30022) – Arbejdstilsynets j. nr. 20160119233.

5.2 Klagenævnet tiltræder ikke/kun delvist afgørelse (4 ophævet og 15 hjemvist)

1. Hjemvisning af påbud til en projekterende om, at det i et projekt om støbning af beton skulle sikres at arbejdsmiljøreglerne kunne overholdes ved projektets gennemførelse

Arbejdstilsynet besøgte en byggeplads og konstaterede, at der var opstillet to støbeforme for opførelse af sidevægge til en jernbaneoverføring. Den ene form havde en længde på ca. 12 m og en højde på ca. 7 m. Oppe på formen kunne det måles, at den frie bredde inde i formen imellem armeringen var ca. 79 cm. Armeringen var udført med 1" armeringsjern og var lukket i toppen med to udspæringer for adgangsvej, så den indre del af formen kunne opfattes som et lukket rum. Der var som adgangsvej opstillet to led fra aluminium skydestiger. I den ene ende af formen var der ingen flugtvej. Arbejdstilsynet konstaterede endvidere, at der ca. 3,5 m nede i formen var udlagt planker løst ovenpå nogle beslag. Der var et mellemrum på ca. 15 cm imellem plankerne. I "gå højde" over plankerne var der monteret tværstivere, der skulle holde formen sammen.

Repræsentanter fra entreprenøren oplyste, at man af hensyn til støbekvaliteten mv. var nødsaget til at fortage det første af støbearbejdet i en højde af ca. 3,5 m stående inde i støbeformen på de udlagte planker. Støbearbejdet i bunden kunne udføres på cirka 2 timer. Det blev endvidere oplyst, at ud fra planlægningen skulle medarbejderne stå på plankerne og styre pumpe-slangen og efterfølgende vibratoren ned mellem åbningen mellem plankerne.

De skulle efterfølgende vibrere betonen ved hjælp af en vibrator. Når første lag var støbt, skulle plankerne tages op, hvorefter det sidste lag skulle støbes oppe fra stilladset. Det blev yderligere oplyst, at entreprenørvirksomheden egenhændigt har forestået planlægningen omkring hele støbeprocessen, hvor arbejdet således ikke var planlagt ud fra den projekterendes anvisninger. Det blev oplyst, hvilken virksomhed der var projekterende på projektet.

Efter tilsynsbesøget havde entreprisechefen fra entreprenørvirksomheden udarbejdet en metodebeskrivelse og en risikovurdering omkring arbejdet nede i støbeformen, og bygherren havde fastholdt, at arbejdet skulle udføres stående nede i støbeformen.

Entreprenørvirksomheden oplyste herefter, at det var besluttet, at støbningen foretages oppefra og ikke inde fra formen. Virksomheden betragtede herefter arbejdet som normalt støbearbejde, og virksomheden betragtede herefter påbuddet som efterlevet.

Som opfølgning holdt Arbejdstilsynet et møde med den projekterende virksomhed, hvor detaljeringsgraden af projektet blev drøftet. Ved mødet oplyste den projekterende, at man ikke havde forudset, at entreprenøren ville vælge at udføre støbearbejdet stående nede i formen.

På den baggrund afgav Arbejdstilsynet et påbud til den projekterende om, at den projekterende i sine angivelser i projektet straks skulle sikre, at reglerne i arbejdsmiljøloven overholdes, især for arbejder omfattet af reglerne om arbejde under særlige forhold med udgangspunkt i forebyggelsesprincipperne. Den projekterende virksomhed klagede over afgørelsen og anførte at virksomheden ikke var rette adressat for påbuddet, som efter sit indhold er rettet mod bygherren og ikke mod den projekterende. Den projekterende anførte desuden, at der er tale om en relativt ukompliceret støbeopgave, som skulle og kunne udføres ved anvendelse af kendte og anerkendte arbejdsmetoder.

Arbejdsmiljøklagenævnet hjemviste spørgsmålet, om den projekterende var rette modtager af

Arbejdstilsynets afgørelse. Nævnet hjemviste desuden Arbejdstilsynets påbud om, at den projekterende med sine angivelser i projektet skulle sikre, at reglerne i arbejdsmiljølovgivningen kan overholdes i forbindelse med projektets gennemførelse.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt det uklart, hvorvidt den projekterende virksomhed har overtrådt arbejdsmiljølovgivningens regler om, at den projekterende med sine angivelser i projektet skal sørge for, at reglerne i arbejdsmiljølovgivningen kan overholdes i forbindelse med projektets gennemførelse.

Nævnet lagde herved vægt på, at Arbejdstilsynets afgørelse efter sit indhold er rettet mod det forhold, at Arbejdstilsynet ved tilsynsbesøget konstaterede, at den udførende entreprenør ved støbning af beton i to støbeforme med en længde på cirka 12 meter og en højde på cirka 7 meter havde planlagt, at arbejdet skulle udføres cirka 3,5 meter inde i støbeformen stående på nogle løst udlagte planker.

Nævnet lagde desuden vægt på, at Arbejdstilsynet ved tilsynet på stedet fik oplyst, at entreprenørvirksomheden egenhændigt havde forestået planlægningen omkring hele støbeprocessen, herunder beslutningen om at formen skulle støbes stående nede i denne, opstilling af støbeform, jernbinding og lignende, hvor arbejdet således ikke var planlagt ud fra den projekterendes anvisninger.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt desuden, at sagen ikke i tilstrækkelig grad indeholdt oplysninger om, hvorvidt den projekterende rådgiver med sine angivelser i projektet skulle sikre, at reglerne i arbejdsmiljølovgivningen kan overholdes i forbindelse med projektets gennemførelse.

Nævnet lagde herved vægt på, at den projekterende i klagen havde anført, at der er tale om en relativt ukompliceret støbeopgave, hvor påfyldning af beton oppefra er en gængs og almindelig kendt arbejdsmetode. Nævnet lagde i den forbindelse vægt på, at Arbejdstilsynet i en udtalelse i sagen oplyste, at udgangspunktet er, at hvis arbejdet ikke kan foretages ved gængse, almindeligt kendte arbejdsmetoder, har den projekterende pligt til at beskrive en decideret metode.

Nævnet lagde endelig vægt på, at Arbejdstilsynet i et høringssvar i sagen har henvist til Arbejdstilsynets konstateringer på tilsynstidspunktet, og at afgørelsen er truffet på baggrund af en vurdering af de samlede forhold, herunder at arbejdet inde i støbeformen ikke var sikkerheds- og sundhedsmæssig fuldt forsvarligt.

Arbejdsmiljøklagenævnets afgørelser er truffet af et enigt nævn.

(j.nr. 2016-6033-34147 og 2017-6199-01073) - Arbejdstilsynets j. nr. 20160021552.

Arbejdstilsynets bemærkninger

Arbejdstilsynet har taget Arbejdsmiljøklagenævnets afgørelse til efterretning og har ikke foretaget sig yderligere i den konkrete sag.

2. Hjemvisning af afgørelse med afslag på dispensation fra reglen om brug af friskluftsforsynet åndedrætsværn med helmaske ved arbejde med kodenummererede produkter

Arbejdstilsynet traf afgørelse i 2015 med påbud om at anvende friskluftsforsynet åndedrætsværn i sprøjtekabine, og virksomheden klagede over påbuddet. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt og henviste til, at Arbejdstilsynet i sagen havde oplyst, at der kan søges om dispensation for krav om brug af friskluftsforsynet åndedrætsværn, hvis virksomheden mener, at der kan anvendes en anden metode end den i lovgivningen foreskrevne.

Arbejdstilsynet modtog efterfølgende en ansøgning fra virksomheden om dispensation til at anvende turbomaske med filter til malerarbejde i virksomhedens malerhal. I dispensationsansøgningen anførte virksomheden, at turbomaske giver den optimale beskyttelse af de ansatte. Kravene til luftens renhed i turboenheden er højere end kravet til friskluftsforsyning.

Arbejdstilsynet meddelte afslag på at dispensere fra kravet om, at der ved malearbejdet skal anvendes friskluftsforsynet åndedrætsværn med helmaske.

Arbejdsmiljøklagenævnet hjemviste Arbejdstilsynets afgørelse med afslag på at dispensere fra kravet om, at der ved malearbejdet skal anvendes friskluftsforsynet åndedrætsværn med helmaske.

Arbejdsmiljøklagenævnet vurderede, at sagen ikke er tilstrækkeligt oplyst til, at der kan træffes afgørelse om dispensation for brug af friskluftforsynet åndedrætsværn ved malerarbejde i virksomheden, idet Arbejdstilsynet ikke har forholdt sig til, hvorvidt der foreligger særlige forhold, der tillader afvigelser fra reglerne om kodenummererede produkter.

Nævnet lagde i den forbindelse vægt på, at Arbejdstilsynet i afgørelsen alene har henvist til, at det fremgår af nævnets afgørelse, at nævnet allerede har taget stilling til, at det ikke vil være sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt at anvende filtrerende turbomaske.

Nævnet fandt, at Arbejdstilsynet ikke havde fortaget en tilstrækkelig sundhedsfaglig vurdering af, om brugen af den maske, der søges om dispensation til at anvende, som følge af den tekniske udvikling ville kunne skønnes rimeligt og fuldt forsvarligt.

Nævnet havde ved den tidligere afgørelse ikke forholdt sig til, om der i det konkrete tilfælde var mulighed for at dispensere fra reglerne.

Arbejdsmiljøklagenævnets afgørelse er truffet af et enigt nævn.
(j.nr. 2016-6022-47624) - Arbejdstilsynets j. nr. 20160042846.

Arbejdstilsynets bemærkninger

Der er truffet fornyet afgørelse i sagen og denne er også påklaget. Sagen er under fornyet behandling i Arbejdstilsynet.

3. Ophævelse af påbud om at der på en byggeplads skal etableres elevator til steder, hvor der i mere end 2 måneder foregår arbejde i en højde af mere end 25 meter

Arbejdstilsynet var på tilsynsbesøg på en byggeplads, hvor det af bygherren blev oplyst, at byggeriet startede den 1. oktober 2014 og forventedes færdig i marts 2017.

Arbejdstilsynet konstaterede, at der på tilsynstidspunktet var cirka 40 ansatte beskæftiget på pladsen fra mindst fem forskellige virksomheder. Byggepladsen bestod af flere tårne med forskellige højder, hvoraf mindst fem af tårnene havde en højde, der gør, at der bliver arbejdet i over 25 meters højde.

Arbejdstilsynet mødte virksomheder, der udførte arbejde på byggepladsen i en højde over 25 meter. Arbejdstilsynet fik oplyst af flere ansatte, at adgangsvejen til højden i tårnene var blevet drøftet på bygge- og sikkerhedsmøder.

Arbejdstilsynet afgav påbud om at sikre, at der etableres elevator på byggepladsen. Elevator skal etableres til steder, hvor der i mere end to måneder foregår arbejde i en højde af mere end 25 meter over terræn. Arbejdstilsynet afgav desuden påbud om, at bygherren med bistand fra sin koordinator inden byggepladsen etableres og herefter løbende skal sørge for, at det er afgrænset hvor, samt hvornår på byggepladsen, der vil være flere virksomheder beskæftiget samtidigt, og bygherren skal træffe aftale med de enkelte arbejdsgivere om, hvem der har ansvaret for at etablere, vedligeholde og fjerne de forskellige sikkerhedsforanstaltninger i fællesområderne.

Arbejdsmiljøklagenævnet ophævede Arbejdstilsynets påbud om at sikre, at der etableres elevator på byggepladsen. Nævnet ophævede desuden Arbejdstilsynets påbud om, at virksomheden skulle sørge for, at det er afgrænset hvor, samt hvornår på byggepladsen, der vil være flere virksomheder beskæftiget samtidigt, samt skal træffe aftale med de enkelte arbejdsgivere om, hvem der har ansvaret for at etablere, vedligeholde og fjerne de forskellige sikkerhedsforanstaltninger i fællesområderne.

Nævnet vurderede, at Arbejdstilsynet ikke i tilstrækkelig grad havde godtgjort, at virksomheden i planen for sikkerhed og sundhed har planlagt arbejde i mere end to måneder i en højde af mere end 25 meter over terræn.

Nævnet lagde vægt på, at virksomheden i klagen havde oplyst, at arbejdet på byggepladsen har været planlagt, så der ikke arbejdes i mere end to måneder i mere end 25 meters højde uden elevator. Nævnet lagde

i den forbindelse vægt på, at virksomheden har oplyst, at den blivende elevator i hver blok vil blive monteret straks efter, at der er tæt tag på bygningen, og at den herefter vil kunne anvendes til persontransport, samt at de pågældende afsnit i modsat fald vil blive spærret af, indtil elevatorerne er i funktion.

Nævnet lægger yderligere vægt på, at Arbejdstilsynet ikke på tilsynstidspunktet fik oplyst, at arbejdet på byggepladsen i mere end 25 meter over terræn havde foregået i mere end to måneder, men alene at byggeriet har været i gang i flere måneder.

Arbejds miljøklagenævnet fandt desuden, at Arbejdstilsynet ikke i tilstrækkeligt grad havde godtgjort, at virksomheden ikke havde afgrænset hvor og hvornår, der vil være flere virksomheder på byggepladsen, samt aftale med de enkelte arbejdsgivere om, hvem der har ansvar for sikkerhedsforanstaltninger i fællesområderne.

Nævnet lagde vægt på, at det ikke fremgår af sagen, hvad der er beskrevet i planen for sikkerhed og sundhed på byggepladsen, og at der ikke er oplysninger på sagen om, hvad virksomheden har aftalt med de virksomheder, der er beskæftiget på byggepladsen.

Nævnet lagde endvidere vægt på, at der ikke er oplysninger på sagen om, hvad der er aftalt med de enkelte arbejdsgivere på byggepladsen om de forskellige sikkerhedsforanstaltninger i fællesområderne.

Arbejds miljøklagenævnets afgørelser er truffet af et enigt nævn.

(j.nr. 2016-6033-37296 og 2016-6033-06350) - Arbejdstilsynets j. nr. 20160069089.

Arbejdstilsynets bemærkninger

Arbejdstilsynet har taget klagenævnets afgørelse til efterretning.

4. Hjemvisning af et påbud om at sikre mod risikoen for vold ved arbejdet med to konkrete beboere på et bosted i de situationer, hvor de ansatte er uden mulighed for at få hurtig og effektiv hjælp

Arbejdstilsynet besøgte et bosted, og fik oplyst, at der var en beboer (beboer A), der ofte er vredladen, irriteret, verbalt aggressiv og opfarende over for ansatte og kan være latent aggressiv, og at beboeren to måneder tidligere havde fremsat alvorlige trusler mod ansatte og har truet en ansat på livet, og at beboeren ved en episode cirka 2 måneder før besøget ved medicinudlevering havde optrådt stærkt truende over for en ansat.

En anden beboer (beboer B) havde inden for det seneste år været fysisk udadreagerende mod ansatte og skulle have udtalt: ”De er farlige mænd, de kommer med flyveren”, ligesom beboer B tre gange havde slået ansatte med knytnæve på skulderen og skubbet en elev ud af sit værelse. Det blev oplyst, at de to beboere har diagnosen paranoid skizofreni og hører stemmer.

Arbejdstilsynet traf afgørelse med påbud om, at det straks sikres, at arbejdet på bostedet planlægges, tilrettelægges og udføres sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, og at risikoen for vold og trusler om vold i forbindelse med arbejdet med beboer A og beboer B skulle forebygges, hvor de ansatte er uden mulighed for at få hurtig og effektiv hjælp.

Arbejds miljøklagenævnet hjemviste Arbejdstilsynets afgørelse, idet et flertal af nævnets medlemmer vurderer, at det er uklart, om der på tidspunktet for Arbejdstilsynets besøg i forhold til beboer A og B var en risiko for vold og trusler om vold, så der kan træffes afgørelse om, at risikoen på tilsynstidspunktet ikke var forebygget tilstrækkeligt.

Flertallet lagde vægt på, at Arbejdstilsynet ved tilsynsbesøget lagde vægt på, at alene beboer A og B udgjorde en særlig risiko for vold og trusler om vold i forhold til de ansatte, når de ansatte arbejder alene med dem uden mulighed for at få hurtig og effektiv hjælp, og at den særlige risiko er til stede, når beboer A og B færdes frit i området.

Arbejdstilsynet lagde ved denne vurdering blandt andet vægt på, at de ansatte ved tilsynsbesøget oplyste, at beboer A ofte er vredladen, irriteret, verbalt aggressiv og opfarende over for ansatte og kan være latent aggressiv, og at han to måneder tidligere har fremsat alvorlige trusler mod ansatte og har truet en ansat på

livet, og at beboer A ved en episode 2 måneder før ved medicinudlevering har optrådt stærkt truende over for en ansat.

Arbejdstilsynet lagde desuden vægt på, at beboer B inden for det seneste år har været fysisk uadadreagerende mod ansatte, og at beboer B skulle have udtalt: ”De er farlige mænd, de kommer med flyveren”, ligesom beboer B tre gange har slået ansatte med knytnæve på skulderen og skubbet en elev ud af sit værelse.

Flertallet lagde herover for vægt på, at kommunen i klagen har oplyst, at beboer A og B på tilsynstidspunktet var anderledes end af Arbejdstilsynet beskrevet, og at arbejdet på tilsynstidspunktet derfor var planlagt og tilrettelagt i overensstemmelse med de foretagne vurderinger.

Flertallet lagde i den forbindelse vægt på, at kommunen havde anført, at det ikke er korrekt, at oplysningerne ved tilsynsbesøget er givet af lederen, og at det ikke er korrekt, at bostedets leder efterfølgende ved telefonsamtale med Arbejdstilsynet blev gjort bekendt med de ansattes oplysninger om beboer A og B, som derfor ikke er bekræftet af ledelsen.

Flertallet lagde desuden vægt på, at kommunen havde oplyst, at personalet, som deltog i samtalen med Arbejdstilsynet, har oplyst, at det ved tilsynsbesøget ikke blev oplyst, at beboer B skulle have udtalt: ”De er farlige mænd, de kommer med flyveren”, ligesom det ikke er korrekt, at der har været en episode, hvor en elev er blevet skubbet ud af beboer B.

Flertallet lagde endvidere vægt på, at kommunen havde oplyst, at bostedet har efterlevet kravene om auditiv og visuel kontakt med borgere med uforudsigelig adfærd, hvilket indebærer at der foretages konkrete faglige vurderinger af borgerne ud fra BVC – score og sikkerhedsvurderingsskema i alle døgnets vagter.

Flertallet lagde i den forbindelse vægt på, at kommunen havde anført, at de tidligere foretagne vurderinger ikke på tilsynstidspunktet kan begrunde påbuddet, idet den aktuelle vurdering af beboer A og B på tilsynstidspunktet, herunder de løbende diagnoser, faglige vurderinger samt alt hvad der indgår i forhold til vurderingen af de konkrete beboere, var afstemt med den konkrete arbejdstilrettelæggelse.

Arbejdsmiljøklagenævnets afgørelser er truffet af et flertal på 5 af nævnets 9 medlemmer nævn.

Et mindretal på 4 medlemmer af nævnets 9 medlemmer fandt, at de 4 skadesanmeldelser var dokumentation for, at der var risiko for vold, der ikke var tilstrækkeligt forebygget, da der var usikkerhed blandt de ansatte om, hvordan de skulle bruge BVC - score, og tilkaldesystemet var ikke effektivt.

(j.nr. 2016-6024-47109) – Arbejdstilsynets j. nr. 20160071221.

Arbejdstilsynets bemærkninger

Arbejdstilsynet har taget Arbejdsmiljøklagenævnets afgørelse til efterretning. Arbejdstilsynet forventer at gennemføre risikobaseret tilsyn på virksomheden medio 2018.

5. Hjemvisning af påbud om straks at sikre trykflasker mod at vælte

Arbejdstilsynet var på tilsynsbesøg hos en virksomhed, som bl.a. sælger trykflasker. Arbejdstilsynet konstaterede, at der op ad muren udenfor bygningen stod to bure med trykflasker med gas. Burene var åbne, og trykflaskerne var ikke sikret mod at vælte eller falde ned.

Arbejdstilsynet fik oplyst, at de ansatte henter trykflaskerne i burene og transporterer dem til den ventende kunde. Der sælges 1-2 trykflasker om måneden.

Arbejdstilsynet traf afgørelse med påbud om straks at sikre trykflasker mod at vælte.

Virksomheden klagede over påbuddet og anførte, at trykflaskerne tilhører det eksterne rengøringsfirma, der anvender flaskerne til rengøringsmaskiner. Virksomheden har trykflasker, der sælges 1-2 gange om måneden, men disse flasker står i et aflåst rum, hvor de er forsvarligt opbevaret.

Arbejdsmiljøklagenævnet hjemviste Arbejdstilsynets påbud om straks at sikre trykflasker mod at vælte, da det var uklart, på hvilket grundlag Arbejdstilsynets påbud er afgivet, da Arbejdstilsynet ikke i afgørelsen har

henvist til regler, hvor der stilles krav til virksomheden om at sikre trykflasker mod væltning.

Nævnet lagde vægt på, at Arbejdstilsynet i afgørelsen og en udtalelse til nævnet har henvist til § 20, i reglerne om anvendelse af trykbærende udstyr, som handler om ejerens pligt til at føre en ajourført liste over trykbærende udstyr og enheder.

Nævnet lagde desuden vægt på, at Arbejdstilsynet i afgørelsen har henvist til § 23, i reglerne om anvendelse af trykbærende udstyr, som handler om, at der skal findes de nødvendige anvisninger for forsvarlig drift, pasning og vedligeholdelse, samt de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af driftsforstyrrelser eller andre ekstraordinære situationer. Nævnet lagde endvidere vægt på, at Arbejdstilsynet til nævnet har anmodet om, at få afgørelsen hjemvist til fornyet behandling, da der ikke er anført det korrekte hjemmelsgrundlag for afgørelsen.

Nævnet bemærkede endelig til sagen, at nævnet ikke har taget stilling til, hvorvidt virksomheden er rette pligtssubjekt.

Nævnets afgørelse blev truffet af et enigt nævn.

(j.nr. 2016-6043-60208) - Arbejdstilsynets j. nr. 20160098710.

Arbejdstilsynets bemærkninger

Arbejdstilsynet har taget Arbejds miljøklagenævnets afgørelse til efterretning og har genbesøgt virksomheden. Arbejdstilsynet har i den forbindelse ikke afgivet reaktioner, som er relateret til denne sag.

6. Ophævelse af påbud om at sikre ansatte mod sundhedsskadelige påvirkninger fra vejrliget

Arbejdstilsynet foretog tilsynsbesøg på en byggeplads og konstaterede, at en VVS entreprenør udførte arbejde med udlægning af rør på plan 3 i en bygning. Der var opsat interimslukning for vinduerne i facaden af bygningen, men der var ikke opsat interimslukning for vinduerne i facaden mod nogle gårdrum. De ansatte udførte arbejde på etagen mellem 2 gårdrum, og der var i bygningen en kold, turbulent vind i forbindelse med åbningerne.

På baggrund af det konstaterede traf Arbejdstilsynet afgørelse med påbud om, at virksomheden straks skulle sikre, at ansatte ikke udsættes for sundhedsskadelige påvirkninger fra vejrliget.

Virksomheden klagede og oplyste, at der på plan 2 var fuldt ud opsat interimslukninger mod de indre gårdrum, men at dette manglede på plan 3, der senest var frigivet til andet arbejde. En af virksomhedens ansatte var under Arbejdstilsynets tilsynsbesøg i gang med det arbejde på plan 3, der skulle muliggøre udførelse af arbejde for andre fagentreprenører. Virksomheden oplyste desuden, at forberedelse til de andre fagentreprenører tidsmæssigt i øvrigt ikke har en udstrækning, der (i al fald) væsentligt overstiger 3 dage, hvorfor krav om interimslukning ikke nødvendigvis finder anvendelse for vinterinddækning af råhuse, stilladser m.m.

Arbejds miljøklagenævnet ophævede Arbejdstilsynets påbud om at sikre, at ansatte ikke udsættes for sundhedsskadelige påvirkninger fra vejrliget på byggepladsen, da nævnet vurderede, at Arbejdstilsynet ikke i tilstrækkelig grad har godtgjort, at virksomheden skulle arbejde i mere end 3 dage på plan 3 i bygningen på byggepladsen.

Nævnet lagde vægt på, at Arbejdstilsynet i afgørelsen alene har begrundet påbuddet med, at bygninger og åbne konstruktioner, hvor der skal foregå arbejde i vinterhalvåret, skal inddækkes, så de ansatte ikke udsættes for sundhedsskadelige påvirkninger fra vejrliget i form af kulde og træk.

Nævnet lagde desuden vægt på, at virksomheden i klagen har oplyst, at en af virksomhedens ansatte under Arbejdstilsynets tilsynsbesøg var i færd med det forberedende arbejde til de andre fagentreprenører på plan 3, og at dette arbejde ikke tidsmæssigt har en udstrækning, der overstiger 3 dage.

Nævnet lagde i den forbindelse vægt på, at Arbejdstilsynet ikke på tilsynstidspunktet fik oplyst, at virksomhedens ansatte skulle arbejde på plan 3 i længere tid end 3 dage, hvorfor der efter reglerne i forhold til dette arbejde ikke stilles krav om inddækning, som Arbejdstilsynet har begrundet påbuddet med.

Nævnets afgørelse blev truffet af et enigt nævn.
(j.nr. 2017-6033-06150) - Arbejdstilsynets j. nr. 20160114239.

Arbejdstilsynets bemærkninger

Arbejdstilsynet har taget klagenævnets afgørelse til efterretning.

7. Hjemvisning af påbud om at forebygge risikoen for vold i arbejdet på et Botilbud

Arbejdstilsynet var på tilsynsbesøg på et bo- og dagtilbud for borgere med autismediagnose, som kræver støtte gennem dagen. Arbejdstilsynet besigtigede lokalerne og havde en samtale med ansatte og en samtale med ledelsen, som oplyste at borgerne derudover kan have en eller flere diagnoser. Arbejdstilsynet fik oplyst af ledelsen og en ansat, at en af borgerne (beboer X) er ekstrem lydsensibel og reagerer med slag, spyt, spark og nikker skaller ved lyde og særligt ved pludselige og uventede lyde.

Ledelsen oplyste, at i en periode over cirka 4 måneder havde der været 24 registreringer af vold hos beboer X. 10 af de 24 registreringer var lavet i løbet af en uge. Ledelsen oplyste, at der var 2-3 registreringer af vold fra en af de øvrige beboere.

Ledelsen oplyste, at der er udarbejdet en voldspolitik, som definerede vold, herunder fysisk og psykisk vold, og udarbejdet metodebeskrivelser og dagsprogrammer, hvor der er indarbejdet en risikovurdering og en beskrivelse af handlinger for at reducere den udadreagerende adfærd fra borgeren. Der laves blandt andet risikovurderinger på udvalgte aktiviteter, som eksempel ture ud ad huset, og der er en systematisk registrering af vold.

Arbejdstilsynet afgav påbud om at forebygge risikoen for vold i arbejdet på botilbuddet. Arbejdsmiljøklagenævnet hjemviser Arbejdstilsynets påbud om at forebygge risikoen for vold i arbejdet, da nævnet vurderede, at Arbejdstilsynets afgørelse var mangelfuld.

Nævnet lagde vægt på, at det er uklart, hvorvidt Arbejdstilsynets afgørelse omhandler en bestemt beboer eller alle beboerne på botilbuddet og lagde i den forbindelse vægt på, at Arbejdstilsynets afgørelse efter påbuddets ordlyd drejer sig om ”vold som er relateret til arbejdet med beboere², men at der imidlertid kun er oplysninger på sagen, herunder i Arbejdstilsynets begrundelse, om risikoen for vold mod de ansatte fra en bestemt beboer på botilbuddet.

Nævnet lagde desuden vægt på, at der – hvis Arbejdstilsynets afgørelse omhandler alle beboerne – mangler konkrete oplysninger om risikoen for vold mod de ansatte fra de øvrige beboere. Det er alene beskrevet, at der var 2-3 registreringer af vold fra en af de øvrige beboere.

Nævnet lagde ydermere vægt på, at der – såfremt Arbejdstilsynets afgørelse alene omhandler den lydsensible beboer – mangler konkrete oplysninger om, hvorfor og hvordan de forebyggende tiltag, der er iværksat i forhold til beboeren, ikke er tilstrækkelige til at forebygge risikoen for vold.

Nævnet vurderede i den forbindelse, at alene oplysningerne om, at en beboer er lydsensibel og har udadreagerende adfærd, ikke er tilstrækkelig konkret til at fastslå, at de iværksatte forebyggende tiltag ikke er tilstrækkelige.

Nævnet vurderede desuden, at alene oplysninger om, at der er registeret 24 hændelser med vold rettet mod ansatte fra beboeren, ikke er tilstrækkeligt til at vurderer, hvorfor og hvordan de forebyggende tiltag konkret ikke er tilstrækkelige til at forebygge vold.

Nævnets afgørelse blev truffet af et enigt nævn.
(j.nr. 2016-6024- 62540) – Arbejdstilsynets j. nr. 20160100161.

Arbejdstilsynets bemærkninger

Arbejdstilsynet har taget klagenævnets afgørelse til efterretning. Virksomheden har i øvrigt i mellemtiden selv fundet en indretningsmæssig løsning på problemet, og Arbejdstilsynet har derfor ikke foretaget sig yderligere i sagen.

8. Hjemvisning af et påbud om at indrette et automatisk robotanlæg sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt og ophævelse af påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver

Arbejdstilsynet konstaterede, at der på en virksomhed var opstillet et ældre automatisk robot maleanlæg. Anlægget var ikke i drift under tilsynsbesøget, men Arbejdstilsynet fik oplyst af virksomhedens ledelsesrepræsentanter, at anlægget dagligt anvendes som en del af virksomhedens produktionsapparat.

Robotanlægget var opstillet før 1995 og dermed ikke omfattet af maskindirektivet og dermed CE – mærket. Arbejdstilsynet konstaterede, at anlægget omfattede en conveyorbane til automatisk fremføring af emner, et manuelt sprøjteområde og en tørretunnel.

Arbejdstilsynet havde ved et tidligere besøg konstateret og fået oplyst, at robotten arbejder med momentane og hurtige bevægelser, og at det er muligt at blive alvorligt klemt under robotens lodrette bevægelser, såfremt en person opholder sig i robotcellen under drift.

Der var adgang til robotcellen gennem en adgangsdoor fra gangen mellem cellen og et manuelt sprøjteområde. Arbejdstilsynet afgav et påbud om, at virksomheden skulle indrette det automatiske anlæg sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Virksomheden klagede over påbuddet og anførte, at det ikke var korrekt, at virksomheden har oplyst, at robotten arbejder med momentane og hurtige bevægelser. Anlægget er et langsomtgående bevægelsesanlæg, hvor risikoen for at blive ramt vil være uhyre ringe.

Det er heller ikke korrekt, at virksomheden har oplyst, at det var muligt at blive alvorligt klemt under robotens lodrette bevægelser. Beskrivelsen af den faktiske risiko ved at opholde sig i robotcellen eller komme i kontakt med robotmaleanlægget er fuldstændig fortegnet. Der er ikke risiko for alvorlig legemsbeskadigelse. Der er højst risiko for at få maling på tøjet og et blåt mærke.

Arbejdsmiljøklagenævnet hjemviste Arbejdstilsynets påbud om, at virksomheden skulle indrette et automatiske robotanlæg, således at det kan anvendes sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt og ophævede Arbejdstilsynets påbud om brug af en autoriseret rådgivningsvirksomhed på arbejdsmiljøområdet til at bistå sig med at efterkomme påbuddet.

Nævnet fandt det uklart, hvorvidt der er risiko for sikkerhed og sundhed ved kontakt med robotanlæggets automatiske bevægelige dele, idet Arbejdstilsynet ikke i tilstrækkelig grad har oplyst, hvordan der er risiko for at komme i klemme ved kontakt med robotanlæggets automatiske bevægelige dele, og hvordan disse udgør en fare.

Nævnet lagde hertil vægt på, at Arbejdstilsynet ikke i afgørelsen eller udtalelserne til nævnet havde beskrevet konkret, hvordan det er muligt at komme i klemme ved kontakt med robotanlæggets automatiske bevægelige dele, samt beskrevet faren herved.

Arbejdstilsynet har alene oplyst, at der er risiko for, at operatøren kan blive klemt af robotens bevægelser, da Arbejdstilsynet – af flere af hinanden uafhængige operatører – har fået oplyst, at det vil være forbundet med klemningsrisiko at trodse virksomhedens instruktion om ikke at gå ind i robotcellen. Nævnet lagde i den forbindelse vægt på, at virksomheden og den ansatte, som Arbejdstilsynet talte med under tilsynsbesøget, i breve til nævnet havde oplyst, at de ansatte ikke kunne genkende, at de havde oplyst, at der er klemningsfare ved maskinen.

Nævnet lægger ydermere vægt på, at Arbejdstilsynet ikke har forholdt sig til oplysningen fra virksomheden om, at de bevægelige dele i robotcellen havde en hastighed på 160 mm/sek. Nævnet ophævede påbuddet om brug af autoriseret en arbejdsmiljørådgivervirksomhed, da der ikke er truffet en afgørelse med påbud, der vedrører mangelfuld indretning af den ikke CE mærkede maskine.

Nævnets afgørelser blev truffet af et enigt nævn.

(j.nr. 2016-6041-52636 og 2016-6010-52635) - Arbejdstilsynets j. nr. 20160079804.

Arbejdstilsynets bemærkninger

Arbejdstilsynet tager klagenævnets afgørelse til efterretning. Virksomheden er efterfølgende blevet certificeret. Arbejdstilsynet foretager sig på den baggrund ikke yderligere i sagen.

9. Ophævelse af afgørelse om at en virksomhed havde overtrådt reglerne ved ikke at have instrueret og oplært en ansat om, at åbningen af en port på en anden virksomhed var blevet ændret

Arbejdstilsynet besøgte en virksomhed på baggrund af en ulykke, hvor en af virksomhedens chauffører på en anden virksomhed var blevet ramt af en mekanisk drevet port, da han kørte mellem den andens virksomheds varemottagelse og mellager. Arbejdstilsynet fik oplyst, at porten havde været ombygget således, at den ene sensor (i varemottagelsen) var blevet frakoblet, så porten ikke standsede/åbnede, når de ansatte kom i nærheden, hvorved ulykke skete.

Arbejdstilsynet afgav påbud til skadelidtes arbejdsgiver, hvorefter virksomheden havde overtrådt arbejdsmiljølovgivningens regler om at sikre en tilstrækkelig og hensigtsmæssig instruktion og oplæring i åbningen af en port på den anden virksomhed.

Arbejdstilsynets klagenævn ophævede Arbejdstilsynets afgørelse om, at virksomheden havde overtrådt arbejdsmiljølovgivningens regler om at sikre en tilstrækkelig og hensigtsmæssig instruktion og oplæring i at udføre arbejdet på en anden virksomhed på farefri måde, da nævnet ikke fandt grundlag for at træffe afgørelse overfor virksomheden.

Nævnet fandt, at der ikke var grundlag for at pålægge den ansattes arbejdsgiver at gøre den ansatte bekendt med den ulykkesfare, der var forbundet med arbejdet mellem varemottagelsen og mellageret hos en anden virksomhed på grund af, at sensoren, der forhindrede porten i at lukke, mens der var personer i nærheden, var blevet taget ud af drift.

Nævnet lagde herved vægt på, at arbejdsgiveren ikke har haft nogen anledning til at være bekendt med, at arbejdsforholdene for virksomhedens ansatte, som arbejdede hos den anden virksomhed, var blevet ændret, idet virksomheden ikke var oplyst om, at den ene sensor (i varemottagelsen) var blevet frakoblet, så porten ikke standsede/åbnede, når de ansatte kom i nærheden.

Nævnet lagde desuden vægt på, at Arbejdstilsynet ikke har henvist til reglerne om skiftende arbejdspladser indretning.

Nævnets afgørelse blev truffet af et enig nævn.

(j.nr. 2016-6020-06344) - Arbejdstilsynets j. nr. 20170001069/3.

Arbejdstilsynets bemærkninger

Arbejdstilsynet har taget Arbejdstilsynets klagenævnets afgørelse til efterretning og har ikke foretaget sig yderligere i den konkrete sag.

10. Hjemvisning af påbud om at sikre at montage af betonelementer til altaner foregår sikkerhedsmæssigt forsvarligt

Arbejdstilsynet var på tilsynsbesøg på en byggeplads, hvor en altankonstruktion var styrtet sammen. Arbejdstilsynet konstaterede, at de nedstyrtede altaner havde været understøttet af syvttalssøjler, der var fastgjort til facaden med et vinkelbeslag i toppen. Arbejdstilsynet så nærmere på de nedstyrtede syvttalssøjler, hvor armeringen var blottet, og konstaterede, at søjlerne havde været fastgjort til vægelementer med inserts og vinkelbeslag fastgjort i søjlernes top, armeringen i søjlernes top var u-bøjler, og u-bøjlerne var placeret i bunden af eller under insertsene. Insertsene havde en længde på 10 cm, og den øverste u-bøjle sad i flere tilfælde mellem 10 og 14 cm nede målt fra toppen af søjlen.

Under besøget så Arbejdstilsynet også nærmere på angivelserne på tegningerne og konstaterede, at den øverste u-bøjle i syvttalssøjlerne ikke var placeret i overensstemmelse med tegningerne, idet den øverste u-bøjle på tegningerne var placeret sammen med den øverste del af et stykke armering, som på tegningen var benævnt a-armering. Arbejdstilsynet udledte af tegningens målsætning og oplysninger om dæklagstykkelse, at den øverste del af a-armeringen skulle ligge 2,5 cm nede fra søjlens top, dog max 3,5 cm nede.

Arbejdstilsynet afgav påbud om straks at sikre, at elementmontage på byggepladsen foregår sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, herunder at fastgørelse og stabilitet er forsvarlig under hensyntagen til elementernes vægt, form og anvendelse. Virksomheden klagede over afgørelsen og oplyste, at det ikke er korrekt, at der er anvendt inserts. Der er anvendt slagankre, og virksomheden er ikke enig med Arbejdstilsynet i, at der er uoverensstemmelse mellem tegning og element, men er enig i, at tegningen ikke er entydig.

Virksomheden anførte, at det ikke er korrekt, at den øverste u-bøjle ikke var placeret i overensstemmelse med angivelsen på tegningen, men er i øvrigt enig i, at u-bøjlen i flere tilfælde sad 10-14 cm nede målt fra toppen af søjlen. Arbejds miljøklagenævnet hjemviste Arbejdstilsynets påbud om, at virksomheden straks skulle sikre, at elementmontage foregår sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, herunder at fastgørelse og stabilitet er forsvarlig under hensyntagen til elementernes vægt, form og anvendelse.

Nævnet vurderede, at sagen ikke er tilstrækkelig oplyst til, at der kan træffes afgørelse, da det er uklart, om der er en sådan uoverensstemmelse mellem den faktiske placering af den øverste u-bøjle, herunder om u-bøjlerne var placeret i bunden af eller under insertsene, og angivelserne på tegningerne til, at dette giver en ustabil konstruktion, som er egnet til at forårsage et kollaps af altankonstruktionen på byggepladsen.

Nævnet lagde vægt på, at Arbejdstilsynet havde oplyst, at tilsynet vurderer, at placeringen af armeringen omkring inserts i toppen af syv talssøjlerne giver en ustabil konstruktion, og at der var tale om, at slagankre ikke gik ind i betonen men ind i et hulrum.

Nævnet lagde i den forbindelse vægt på, at Arbejdstilsynet ikke havde forholdt sig til oplysningerne fra virksomheden om, at der ikke er tale om, at slagankre gik ind i et hulrum i muren. Der er opstået en lunke i betonen, som er fyldt ud med klæbemasse, der har en større styrke end beton.

Nævnet lagde endvidere vægt på, at Arbejdstilsynets billeder til afgørelsen alene understøtter Arbejdstilsynets oplysninger om, at u-bøjlen i flere tilfælde sad 10-14 cm nede målt fra toppen af søjlen, hvilket ikke er bestridt af virksomheden. Arbejdstilsynets billeder viste ikke, at nogle af u-bøjlerne var placeret i bunden af eller under insertsene.

Arbejds miljøklagenævnets afgørelse er truffet af et enig nævn.
(j.nr. 2016-6033-54004) - Arbejdstilsynets j. nr. 20160046363.

Arbejdstilsynets bemærkninger

Arbejdstilsynet har taget klagenævnets afgørelse til efterretning. Nævnet finder ikke, at årsagen til nedstyrtning af altanerne er tilstrækkeligt dokumenteret. Det er efterfølgende vurderet, at det ikke er muligt for Arbejdstilsynet at komme årsagen nærmere. Arbejdstilsynet har derfor ikke foretaget sig yderligere i sagen.

11. Hjemvisning af påbud om straks at sikre nødvendig vinterinddækning i form af interimslukning som aftalt med bygherre

Arbejdstilsynet foretog tilsynsbesøg på en byggeplads og konstaterede, at der blev udført arbejde af flere entreprenører på plan 3 i en bygning. Der var opsat interimslukning af vinduerne i den udvendige facade, men der var ikke opsat nogen interimslukning af de døre og vinduer, som vendte mod nogle gårdrum. Det trak kraftigt ind gennem åbningerne. Af byggepladsens plan for sikkerhed og sundhed (PSS) fremgik det, at der ikke var udpeget en entreprenør til at foretage interimslukningen. Ved tilsynsbesøget blev det af virksomhedens byggechef oplyst, at det er virksomheden som totalentreprenør, som er ansvarlig for opsætning af interimslukning i fællesområderne i bygningen.

På baggrund af det konstaterede og oplyste traf Arbejdstilsynet afgørelse med strakspåbud om at sikre den nødvendige interimslukning af bygning i fællesområderne, som aftalt med bygherren.

Arbejds miljøklagenævnet hjemviste Arbejdstilsynets påbud om straks at sikre den nødvendige interimslukning af bygning i fællesområderne som aftalt med bygherren, da var uklart om virksomheden på tilsynstidspunktet var ansvarlig for opsætning af interimslukning på plan 3 i bygning C på byggepladsen.

Nævnet lagde vægt på, at Arbejdstilsynet i afgørelsen alene havde begrundet påbuddet med, at de enkelte arbejdsgivere på byggepladsen skulle sørge for at etablere og vedligeholde de foranstaltninger for fællesområderne, som var aftalt med bygherren.

Nævnet lagde desuden vægt på, at virksomheden i klagen havde oplyst, at virksomheden som totalentreprenør havde købt interimsafdækningen ind hos de udførende entreprenører inden for egen entreprise.

Nævnet lagde endvidere vægt på, at virksomheden havde oplyst, at virksomheden ikke har nogen erindring om at have udtalt sig over for Arbejdstilsynet om ansvaret for opsætning af interimslukning i fællesområderne i bygningen.

Nævnet lagde videre vægt på, at virksomheden i bemærkningerne havde oplyst, at etagen i øvrigt ikke var et fællesområde på tilsynstidspunktet.

Nævnet lagde yderligere vægt på, at arbejdsmiljørepræsentanten/de ansatte havde oplyst, at virksomhedens ansatte heller ikke arbejdede på plan 3 i bygning C under Arbejdstilsynets tilsynsbesøg, men at en anden underentreprenør udførte arbejdet.

Nævnet lagde endelig vægt på, at det fremgik af planen for sikkerhed og sundhed, som var gældende under tilsynsbesøget, at "alle" havde ansvaret for interimslukninger i vinterperioden.

Nævnets afgørelse blev truffet af et enigt nævn.

(j.nr. 2017-6033-06137) – Arbejdstilsynets j. nr. 20160114224.

Arbejdstilsynets bemærkninger

Arbejdstilsynet tager klagenævnets afgørelse til efterretning. Det er i afgørelsen lagt til grund, at det ved totalentreprise ikke ligger i kontrakten, at totalentreprenør overtager alle bygherrens pligter efter bygge og anlægskendtgørelsen § 6.

12. Hjemvisning af påbud om at standse arbejdet på fladt tag indtil effektiv sikring mod nedstyrtning er etableret på en byggeplads

Ved et tilsynsbesøg på en byggeplads konstaterede Arbejdstilsynet, at en virksomhed udførte inddækningsarbejde på et fladt tag. Arbejdet foregik i ca. 5,5 meters højde, 0,5 meter fra tagkanten. Der var ikke opstillet stillads, rækværk eller anden sikring mod nedstyrtning. Der blev ikke anvendt line. Eneste sikring mod nedstyrtning var en brystningsmur med en højde på ca. 0,5 meter.

Arbejdstilsynet traf afgørelsen med påbud om at standse arbejdet på fladt tag, til effektiv sikring mod nedstyrtning er etableret.

Virksomheden klagede og anførte, at Arbejdstilsynet ikke har foretaget partshøring, hvorfor afgørelsen kun bygger på observationer. Den tilsynsførende er ikke ordentligt informeret, om de aktuelle forhold og opgaver.

Arbejdsmiljøklagenævnet vurderer, at Arbejdstilsynet har foretaget en tilstrækkelig høring af virksomheden, men hjemviste Arbejdstilsynets afgørelse med påbud om at standse arbejdet på fladt tag til effektiv sikring mod nedstyrtning er etableret på byggepladsen.

Nævnet lagde vægt på, at Arbejdstilsynet ikke er forpligtet til at foretage en formel høring af virksomheden om de faktiske forhold, når Arbejdstilsynet afgiver et påbud om at standse arbejdet. Nævnet lagde i den forbindelse vægt på, at den ansatte udsatte sig for betydelig og overhængende fare for nedstyrtning, hvilket er et alvorligt arbejdsmiljøproblem. Et alvorligt arbejdsmiljøproblem kan ikke afvente en forudgående høringsperiode, men skal løses med det samme.

Nævnet lagde desuden vægt på, at oplysningerne, der ligger til grund for Arbejdstilsynets påbud, er af overskuelig og enkel karakter, hvorfor en mundtlig høring af arbejdsgiver/arbejdsgiverrepræsentanten er

tilstrækkelig.

Nævnet lagde endvidere vægt på, at virksomheden i klageperioden har haft mulighed for at kommentere på de faktiske forhold, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen, da oplysningerne fremgår af Arbejdstilsynets skriftlige afgørelse, som er sendt til virksomheden.

Arbejdsmiljøklagenævnet hjemviste påbuddet, idet man fandt det uklart, hvordan forholdene var på taget, hvor den ansatte udførte arbejde, herunder om dette tag havde en hældning og i givet fald, hvilken hældning taget havde, og hvordan en sådan hældning sammenholdt med afstanden til murkronen ville kunne udgøre en fare for nedstyrtning.

Nævnet lagde vægt på, at det er uklart, om den ansatte udførte arbejdet stående eller knæliggende. Nævnet lagde herved vægt på, at det i klagen var anført, at taget ikke var fladt, men havde den hældning den modsatte vej mod det andet tag på 35 grader, og at det derved dannede en vinkel med det andet tag. Endvidere er det anført, at den ansatte udførte knæliggende arbejde og ikke kom tættere end 0,70 m til murkronen, der var 0,50 m høj og 0,40 m bred. Det vil sige, at den ansatte var mindst 1,60 m fra den kant, han kunne falde ud over, samtidig med, at han sad på et skråt tag, der hældte i modsat retning, og at han dermed skulle falde opad.

Nævnets afgørelser blev truffet af et enigt nævn.

(j.nr. 2016-6033-08541 og 2017-6193-35075) - Arbejdstilsynets j. nr. 20170003693.

Arbejdstilsynets bemærkninger

Arbejdstilsynet har taget klagenævnets afgørelse til efterretning. Byggepladsen var ophørt på afgørelsestidspunktet.

13. Hjemvisning af påbud om at sikre, at kontorer og medicinrum kan anvendes som forsvarlige sikkerhedsområder

Arbejdstilsynet var på tilsynsbesøg på et bocenter, hvor alle beboere har en alvorlig psykisk diagnose og kan være psykotiske, forpinte og høre stemmer, som fortæller dem, at de skal slå nogen ihjel. En del af beboerne er domsanbragte, og der er beboere med misbrug af stoffer og/eller alkohol i alle husene på bostedet.

Arbejdstilsynet fik oplyst, at beboernes reaktionsmønster kan være meget uforudsigeligt på grund af deres psykotiske tilstand. De ansatte og ledelsen oplyste til Arbejdstilsynet, at beboerne kan ændre adfærd pludselig og ”ud af det blå”. Arbejdstilsynet fik oplyst, at der havde været en episode, hvor en beboer havde sparket en dør ind med flere voldsomme spark, og lederen oplyste under besøget, at det er muligt at bryde dørene til medicinrum og kontorer ned, da døren og dørkarmen kan flække.

Ledelsen oplyste videre, at ind- og udgangsdørene i henholdsvis medicinrum og kontorerne har samme beskaffenhed som den dør, der blev sparket ind med flere voldsomme spark. Ledelsen oplyste telefonisk efter besøget, at flere døre er blevet skiftet til forstærkede døre, og det er planlagt at udskifte alle døre, således at der vil være forstærkede døre i alle kontorer og medicinrum.

Virksomheden oplyste, at der på tilsynsbesøget var indsat 13 af i alt 31 bestilte nye og forstærkede døre til forskellige kontorer og medicinrum samt andre rum som personalet kan søge tilflugt i under kritiske situationer. Det har først været muligt at opsætte de resterende døre af håndværkere senere.

Arbejdstilsynet traf på den baggrund påbud om, at virksomheden skulle sikre, at kontorer og medicinrum kan anvendes som forsvarlige sikkerhedsområder.

Virksomheden klagede over påbuddet og oplyste, at der på tidspunktet for Arbejdstilsynets tilsynsbesøg var vinduer i alle disse rum i alle huse i stueplan. Disse vinduer kan åbnes og benyttes som mulig flugtvej fra lokalerne. Virksomheden oplyste videre, at der er flugtveje i alle lokaler, hvor de ansatte opholder sig. Alle rum er i stueetagen, og alle har vinduer ud til det fri. Rummene er indrettet, så der er nem adgang til vinduer eller døre. Vinduerne lever op til kravene som brandåbning. En del af rummene har flere døre ind til rummet og dermed flere flugtmuligheder.

Arbejdsmiljøklagenævnet hjemviste Arbejdstilsynets påbud om at sikre, at kontorer og medicinrum på centeret kan anvendes som forsvarlige sikkerhedsområder, idet nævnet fandt det uklart, hvad Arbejdstilsynet har givet påbud om.

Nævnet lagde herved vægt på, at Arbejdstilsynets påbud efter sin ordlyd drejer sig om, at det skal sikres ”at kontorer og medicinrum kan anvendes som forsvarlige sikkerhedsområder”, hvilket har karakter af et metodepåbud. Nævnet lagde herved vægt på, at der ikke efter reglerne om faste arbejdssteders indretning, som Arbejdstilsynet har henvist til i afgørelsen, kan stilles krav om, at kontorer og medicinrum skal indrettes som sikkerhedsområder, hvis alle på arbejdsstedet i en faresituation kan komme i sikkerhed i det fri.

Nævnet lagde desuden vægt på, at Arbejdstilsynet ikke havde beskrevet de fysiske forhold vedrørende flugtveje og nødudgange på tidspunktet for Arbejdstilsynets tilsynsbesøg. Nævnet lagde i den forbindelse vægt på, at der mangler oplysninger om antal flugtveje og nødudgange, samt at der mangler oplysninger om eventuelle flugtveje og nødudganges placeringer i husene.

Nævnet lagde desuden vægt på, at Arbejdstilsynet ikke havde forholdt sig til oplysningerne fra virksomheden om, at der er flugtveje i alle lokaler, hvor de ansatte opholder sig, og at alle lokaler er i stueplan har vinduer, der kan åbnes ud til det fri. Desuden er rummene indrettet, så der er nem adgang til vinduer eller døre, og en del rum har flere døre og dermed flere flugtmuligheder.

Nævnets afgørelse blev truffet af et enigt nævn.

(j.nr. 2016-6030-67264) – Arbejdstilsynets j. nr. 20160091329.

Arbejdstilsynets bemærkninger

Arbejdstilsynet har taget klagenævnets afgørelse til efterretning. Arbejdstilsynet har ikke fundet anledning til at foretage sig yderligere.

14. Hjemvisning af påbud om at sikre forsvarlige løft af skiltefodder trods Arbejdstilsynet havde foretaget en tilstrækkelig partshøring

Arbejdstilsynet var på tilsynsbesøg hos en virksomhed og fik under besøget vist, hvordan de ansatte på virksomheden og på midlertidige arbejdspladser arbejdede med løft af skiltefodder. Skiltefodderne blev anvendt til at skilte ved og omkring de midlertidige arbejdssteder fx ved græsslåning i vejsider og helleanlæg eller i forbindelse med fældning/beskæring af træer på offentlige arealer.

Arbejdstilsynet konstaterede, at skiltefodderne vejede 25 og 30 kg og målte L 77cm x B 40 cm x H 12 cm. Arbejdstilsynet konstaterede desuden, at skiltefodderne, når de stod på virksomheden, var placeret på paller i højde på op til 103 cm over terræn. En ansat demonstrerede, hvordan løft af skiltefodder foregik uden at løfte skiltefodderne. Virksomhedens sikkerhedsleder og sikkerhedskoordinator var til stede under demonstrationen.

Arbejdstilsynet konstaterede i den forbindelse, at den ansatte løftede i $\frac{3}{4}$ arms rækkeafstand, og at den ansatte løftede under knæhøjde i forbindelse med optagning af skiltefodderne fra de nederste lag på pallen, samt under optagning af skiltefodder fra terræn ved de midlertidige arbejdspladser med foroverbøjet ryg i forbindelse med optagning af skiltefodder fra de nederste lag på pallen, samt under optagning af skiltefodder fra terræn ved de midlertidige arbejdspladser.

Arbejdstilsynet fik oplyst, at en ansat løftede skiltefodderne. På virksomheden løftede den ansatte fra palle, placeret på terræn i højder fra 15-103 cm over terræn til lad på en bil i en højde på 92 cm over terræn. Arbejdstilsynet fik videre oplyst, at der ikke var tekniske hjælpemidler til rådighed for den ansatte, samt at løftearbejdet er en del af den ansattes sædvanlige arbejdsopgaver. Det fremgik af Arbejdstilsynets afgørelse, at Arbejdstilsynet fik oplysningerne bekræftet af sikkerhedslederen, som var til stede under demonstrationen.

På den baggrund afgav Arbejdstilsynet et påbud om straks at sikre, at arbejdet med løft af skiltefodder på Materielgård og midlertidige arbejdspladser planlægges, tilrettelægges og udføres, så det er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Risikoen ved løft af skiltefodder skal undgås ved hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet, herunder ved brug af tekniske hjælpemidler.

Virksomheden klagede over afgørelsen, samt over at Arbejdstilsynets beslutningsgrundlag ikke har været sendt i skriftlig høring. Virksomheden anførte i klagen bl.a., at det ikke er korrekt, at skiltefødder håndteres som manuelle enmandsløft. Der bliver afhængig af opgavens art anvendt truck, rendegraver eller sækkevogn og rampe. I de situationer, hvor de tekniske hjælpemidler ikke kan benyttes, er der to personer om at løfte. Virksomheden præciserede, at det gælder for alle virksomhedens afdelinger.

Virksomheden oplyste desuden, at der er tre forskellige typer af skiltefødder, henholdsvis med en vægt på cirka 9 kg, 24 kg og 25 kg, og at det alene er de små skiltefødder med en vægt under 9 kg, der kan blive håndteret som enkeltmandsløft. De to typer af tunge skiltefødder bliver håndteret med brug af tekniske hjælpemidler eller løftes af to personer.

Arbejdsmiljøklagenævnet vurderede, at Arbejdstilsynet på tidspunktet for Arbejdstilsynets tilsynsbesøg har foretaget en tilstrækkelig partshøring af virksomheden.

Nævnet hjemviste Arbejdstilsynets påbud om straks at sikre, at arbejdet med løft af skiltefødder på virksomheden og midlertidige arbejdspladser planlægges, tilrettelægges og udføres, så det er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Vedrørende partshøring lagde nævnet vægt på, at virksomhedens sikkerhedsleder og sikkerhedskoordinator var til stede under Arbejdstilsynets tilsynsbesøg og under demonstrationen af, hvordan skiltefødder bliver løftet, samt at de faktiske oplysninger fremgår af besøgsrapporten, som blev sendt til virksomheden samme dag.

Nævnet lagde desuden vægt på, at virksomheden efterfølgende havde fået en fuldstændig beskrivelse af de faktiske forhold og en begrundelse for Arbejdstilsynets påbud i Arbejdstilsynets skriftlige afgørelse.

Nævnet lagde endvidere vægt på, at arbejde med løft af skiltefødder, som ikke udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, er et alvorligt arbejdsmiljøproblem, som ikke kan afvente en forudgående høringsperiode, men skal løses med det samme.

Vedrørende Arbejdstilsynets påbud om løft af skiltefødder vurderede nævnet, at det er uklart, hvordan skiltefødder bliver håndteret på virksomheden og midlertidige arbejdssteder.

Nævnet lagde vægt på, at virksomheden v/ sikkerhedslederen, som var til stede under tilsynsbesøget og ifølge Arbejdstilsynets afgørelse har bekræftet sagens oplysninger, i klagen har bestridt, at skiltefødder håndteres som manuelle enmandsløft. Der bliver afhængig af opgavens art anvendt truck, rendegraver eller sækkevogn og rampe. I de situationer, hvor de tekniske hjælpemidler ikke kan benyttes, er der to personer om at løfte.

Nævnet lagde desuden vægt på, at kommunen har oplyst, at det er misvisende at angive skilteføddernes vægt til 25 og 30 kg, da der er tre forskellige typer af skiltefødder, som er i forskellige størrelser og vejer henholdsvis 8,880 kg, 24,520 kg og 25,735 kg.

Nævnet lagde endvidere vægt på, at virksomheden havde præciseret, at det alene er de små skiltefødder med en vægt på under 9 kg, der kan blive håndteret som enkeltmandsløft. De to typer af tunge skiltefødder bliver håndteret med brug af tekniske hjælpemidler eller løftes af to personer.

Nævnet lagde ydermere vægt på, at der manglede oplysninger på sagen om, hvordan de små skiltefødder med en vægt på under 9 kg håndteres som enkeltmandsløft, samt hvordan de to typer af tunge skiltefødder håndteres som topersoners løft.

Nævnets afgørelse blev truffet af et enigt nævn.

(j.nr. 2017-6023-13147 og 2017-6193-47329) - Arbejdstilsynets j. nr. 20160071093.

Arbejdstilsynets bemærkninger

Arbejdstilsynet tager klagenævnets afgørelse til efterretning.

15. Ophævelse af påbud om at sikre at en arbejdsplads ved indskrivning indrettes med passende arbejdsbord

Arbejdstilsynet foretog tilsynsbesøg på en virksomhed, og under besøget konstaterede Arbejdstilsynet, at en af virksomhedens ansatte arbejdede siddende ved et arbejdsbord, som var indrettet i en fast bordhøjde, og at medarbejderen sad med fødderne på en fodskammel, fordi medarbejderen ikke kunne nå gulvet med fødderne. Fodskamlen blev målt til at være ca. 30 cm bred og 8 cm dyb, og benenes/føddernes bevægelsesfrihed var begrænset til et område på 30 cm x 8 cm.

Arbejdstilsynet fik oplyst, at den ansatte havde siddende arbejde ca. halvdelen af dagen, og at den ansatte havde siddende arbejde dagligt. Arbejdstilsynet traf afgørelse med påbud om at sikre, at arbejdspladsen indrettes med passende arbejdsbord, så den ansatte kan udføre arbejdet forsvarligt. Arbejdstilsynet begrundede påbuddet med, at den ansatte arbejdede med indskrivning dagligt ca. halvdelen af dagen, hvor den ansatte arbejdede med fastlåste arbejdsstillinger for benene.

Virksomheden klagede over afgørelsen og oplyste supplerende, at medarbejderen er kundemodtager, og at omkring halvdelen af arbejdsdagen er medarbejderen ved eller omkring sit skrivebord. Arbejdstilsynet har fejlagtig fået opfattelsen af, at medarbejderen sidder sammenhængende en halv arbejdsdag.

Virksomheden oplyste desuden, at medarbejderen modtager 25-40 kunder dagligt stående, og at det følger af virksomhedens serviceproces, at medarbejderen står sammen med kunderne og gennemgår fakturaen, samt følger kunderne med ud til bilen mv.

Arbejds miljøklagenævnet ophævede Arbejdstilsynets afgørelse med påbud om at sikre, at arbejdspladsen ved indskrivning indrettes med passende arbejdsbord, så den ansatte kan udføre arbejdet, da nævnet fandt, at Arbejdstilsynet ikke har godtgjort, at arbejdet med indskrivning ikke udføres sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Nævnet lagde vægt på, at Arbejdstilsynet i begrundelsen for påbuddet havde lagt vægt på, at den ansatte arbejder med fastlåste arbejdsstillinger for benene ca. halvdelen af sit daglige arbejde.

Nævnet lagde hertil vægt på, at virksomheden har oplyst, at Arbejdstilsynet fejlagtig har opfattelsen af, at medarbejderen sidder sammenhængende en halv arbejdsdag.

Nævnet lagde desuden vægt på, at virksomheden har oplyst, at medarbejderen modtager 25-40 kunder dagligt stående, og at det følger af virksomhedens serviceproces, at medarbejderen står sammen med kunderne og gennemgår fakturaen, samt følger kunderne med ud til bilen mv.

Nævnet lagde videre vægt på, at virksomheden har oplyst, at der ikke er tale om langvarig fastlåsning af benene, og at forskellige arbejdsstillinger kun indtages kortvarigt grundet ovennævnte arbejdsrutiner. Nævnet lagde endelig til grund, at Arbejdstilsynet i en udtalelse til virksomhedens oplysninger har indstillet, at påbuddet ophæves.

Nævnets afgørelse blev truffet af et enigt nævn.

(j.nr. 2016-6030-38948) - Arbejdstilsynets j. nr. 20170027025.

Arbejdstilsynets bemærkninger

Nævnets ophævelse er i overensstemmelse med Arbejdstilsynets indstilling efter at der under sagens behandling i nævnet var fremkommet nye faktiske oplysninger, hvorved grundlaget for påbuddet var bortfaldet. Arbejdstilsynet har ikke foretaget yderligere i sagen.

16. Hjemvisning af påbud om at sikre tilstrækkelig instruktion i at udføre arbejdet med revision af 10kV el- transformatorstation

Arbejdstilsynet besøgte en virksomhed, hvor to ansatte var blevet alvorligt forbrændt af en kraftig lysbue (en vedvarende elektrisk udladning) og efterfølgende brand i forbindelse med en kortslutning på en 10 kV transformatorstation.

Virksomhedens ansatte udførte inden ulykken arbejde med revision af transformatorstationen, hvor der skulle

fjernes støv, spindelvæv, ukrudt mv. fra rummet inde i transformerstationen. Arbejdet blev udført med en gasbrænder og støvsuger udført af metal. Der var ikke anvendt særligt isoleret værktøj og beskyttelsesudstyr, der normalt er krav om ved arbejde på spændingsførende anlæg. Transformerstationens forside bestod af to rum. I rummet til venstre var en transformere på 12 kV, og i rummet til højre var et sløjfefelt på 10 kV.

Arbejdstilsynet fik oplyst, at der til den pågældende opgave kun skulle udføres arbejde i rummet med transformeren, og at spændingen var afbrudt til denne. Der skulle ikke udføres arbejde i rummet med sløjfefelt. Det var planlagt at gennemføre rengøring i rummet med transformere, og spændingen hertil var afbrudt, og der var etableret arbejdsjord, men den ansatte begyndte også at arbejde i sløjfefeltet, der var under spænding.

Den ansatte havde fjernet et låg i sløjfefeltet, hvorved der blev adgang til uisolerede spændingsførende dele. En af de skadelidte var holdleder og sagkyndig. Han havde bemyndigelse til at udføre opgaven og havde bestilt afbrydelse af transformeren og ikke afbrydelse af sløjfefeltet. Det blev oplyst, at udførelsen af arbejdet med gasbrænder og støvsuger i forbindelse med revision af transformerstationen var normal procedure i virksomheden. Proceduren er, at højspændingen "lægges død", og at gasbrænderen anvendes til at brænde spindelvæv og edderkopper væk. Man havde tidligere oplevet, at der kunne vokse ukrudt op i felterne, og at disse også blev brændt væk med gasbrænder.

Instruktionen til den pågældende opgave var, at kun rummet med transformeren skulle rengøres, samt at den eneste opgave, der var i sløjfefeltet var at frakoble transformeren. Sløjfefeltet var berøringssikkert, når lågerne var monteret foran felterne med tilslutningsklemmerne.

Virksomheden har efterfølgende fremsendt skriftelig forskrift for "revision af 10 kV Netstationer", hvori det er beskrevet, at revision omfatter afbrydelse af netstationen og grundig rengøring og vedligehold af de elektriske anlæg. Arbejdstilsynet gav blandt andet et påbud om, at virksomheden straks skulle sikre tilstrækkelig instruktion i at udføre arbejdet med revision af transformestation, så arbejdet kan udføres sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Arbejdsmiljøklagenævnet hjemviste Arbejdstilsynets afgørelse med påbud til virksomheden om straks at sikre tilstrækkelig instruktion i at udføre arbejdet med revision af transformestation, så arbejdet kan udføres sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, da nævnet fandt det uklart, om de ansatte havde modtaget tilstrækkelig instruktion i arbejdet.

Nævnet lagde vægt på, at virksomheden i en uddybende klage har oplyst, at de skadelidte har været tiltrækkelig instrueret i at udføre arbejdet sikkerhedsmæssigt forsvarligt, og at instruktionen var sket ved uddannelse og planlægningsmøde med arbejdsleder.

Skadelidte stod selv for en væsentlig del af planlægningen i sin funktion som skriftligt bemyndiget holdleder, herunder arbejdsstedets afgrænsning, hvilket arbejde, der skal udføres og de trufne sikkerhedsforanstaltninger. Derudover havde skadelidte korrekt værktøj og beskyttelsesudstyr til rådighed til at udføre den planlagte opgave.

Virksomheden oplyste, at ulykken skete, fordi skadelidte på egen foranledning udvidede opgavens omfang og brød arbejdsstedets afgrænsning. Nævnet lagde endvidere vægt på, at der i sagen mangler oplysninger fra de ansatte og/eller arbejdsmiljørepræsentanten om, hvorledes de var instrueret.

Nævnet lagde til grund, at der samme dag som tilsynsbesøget var sket en ulykke, hvor to ansatte var blevet alvorligt forbrændt af en kraftig lysbue og en efterfølgende brand i forbindelse med en kortslutning på 10 kV siden af transformerstationen.

Nævnets afgørelse er truffet af et enigt nævn.

(j.nr. 2017-6020-32729) – Arbejdstilsynets j. nr. 20170027562.

Arbejdstilsynets bemærkninger

Arbejdstilsynet har taget klagenævnets afgørelse til efterretning. Arbejdstilsynet har ikke fundet anledning til at foretage yderligere.

17. Hjemvisning af påbud om at sikre at unge under 18 år ikke udfører arbejde med udbedring af driftstop på flaskeautomater

Arbejdstilsynet fik ved et tilsynsbesøg oplyst, at unge under 18 år udfører arbejdsopgaver ved flaskeautomater/flaskebånd. De unge under 18 år har arbejdsopgave med at udbedre driftsstop ved flaskeautomaterne, hvis det sker under en arbejdsvagt.

Arbejdsopgaverne omfattede fratagning og sortering af flasker fra flaskebånd, udbedring af driftsstop på flaskeautomaterne m.m. Driftsstop af flaskeautomaten kan f.eks. skyldes et fyldt plastkar med sammenpressede plastflasker eller en fastklemt plastflaske inde i flaskeautomaten.

De unge under 18 år afhjalp driftsstop ved fx at udskifte det fyldte kar med plastflasker med et tomt, ved at aktivere en resetknap på et betjeningspanel eller ved at fjerne en fastklemt flaske. De unge under 18 år fjerner en fastklemt flaske ved at åbne en låge på flaskeautomaten og derefter række armen ind i flaskeautomaten for at fjerne flasken.

Arbejdstilsynet afgav påbud om, at virksomheden straks skulle sikre, at unge under 18 år ikke udfører arbejde med udbedring af driftsstop på flaskeautomater ved tilgang til flaskeautomaten gennem låge.

Arbejds miljøklagenævnet hjemviste Arbejdstilsynets påbud til virksomheden om straks at sikre, at unge under 18 år ikke udfører arbejde med udbedring af driftsstop på flaskeautomater ved tilgang til flaskeautomaten gennem låge, da sagen ikke var tilstrækkeligt oplyst til, at nævnet kunne træffe afgørelse.

Nævnet lagde vægt på, at Arbejdstilsynet ikke konkret havde beskrevet, hvori den sikkerhedsmæssige risiko ved arbejde med udbedring af driftsstop på flaskeautomaterne består.

Nævnet lagde herved til grund, at det fremgik af brugermanualerne til flaskeautomaterne, at flaskeautomaterne er CE-mærkede, og den påtænkte anvendelse af maskinerne for butikspersonalet bl.a. er udbedring af stop og anden periodisk vedligeholdelse på første niveau.

Nævnet lagde videre til grund, at det fremgik af brugermanualerne til flaskeautomaterne, at installationen under ingen omstændigheder må betjenes af medarbejdere, der ikke kan læse, eller er under 14 år, og den ikke må anvendes i modstrid med lokal lovgivning.

Nævnets afgørelser blev truffet af et enigt nævn.

(j.nr. 2017-6070-41714) – Arbejdstilsynets j. nr. 20170033106.

Arbejdstilsynets bemærkninger

På baggrund af Arbejds miljøklagenævnets hjemvisning vil Arbejdstilsynet gennemføre et nyt tilsynsbesøg hos virksomheden for at besigtige flaskeautomaten og de unges arbejde med udbedring af driftsstop. Ved tilsynsbesøget vil Arbejdstilsynet foretage en fornyet vurdering af, om arbejdet med udbedring af driftsstop indebærer en sikkerhedsmæssig risiko, som gør, at unge under 18 år ikke må udføre arbejdet efter reglerne i arbejdsmiljølovgivningen.

18. Hjemvisning af et påbud om at faldsikringsudstyr kun må vælges, hvis kollektiv beskyttelse fx rækværk ikke kan anvendes

Arbejdstilsynet foretog tilsynsbesøg på en byggeplads, hvor man var i gang med opførelse af et stort lager. Der foregik svejsearbejde på taget uden for afspærringen helt ude ved kanten, hvor Arbejdstilsynet vurderede, at der var mere end 12 meter ned. Den ansatte, der udførte svejsearbejde, var iført falddæmpende udstyr, sele og line, hvor forankringspunktet var mere end 30 grader til siden. Der var ikke etableret kollektive sikkerhedsforanstaltninger fx rækværk ved kanten.

Arbejdstilsynet fik oplyst af den ansatte, der udførte svejsearbejde, at han var smed fra et maskinværksted, og at han var ved at svejse fastgørelser til betonelementer. Den ansatte oplyste desuden, at han havde arbejdet med dette i mere end to dage, og at han manglede én til to dages arbejde endnu. Han havde valgt at bruge falddæmpende udstyr, fordi han arbejdede uden for afspærringen helt ude ved kanten. Han oplyste, at han var blevet sat i gang med opgaven af en byggeleder fra den virksomhed, som stod for arbejdet på taget.

Arbejdstilsynet kontaktede herefter telefonisk arbejdsgiveren fra maskinværkstedet, som oplyste, at den ansatte udelukkende var udlejet til den virksomhed, som stod for arbejdet på taget.

Efterfølgende blev Arbejdstilsynet ringet op af den virksomhed, som stod for arbejdet på taget, som oplyste at man ikke var enig i, at det var deres virksomhed, som havde ansvar for den ansattes sikkerhed ved det konkrete arbejde.

Arbejdstilsynet traf herefter afgørelse med påbud om at sikre, at faldsikringsudstyr udelukkende vælges til arbejdsopgaver, hvor sikkerhedsforanstaltninger til kollektiv beskyttelse, fx rækværk, skærme og net ikke med rimelighed kan anvendes på grund af arbejdets art og karakter.

Virksomheden klagede og anførte, at virksomheden ikke har påtaget sig arbejdsgiveransvaret for den ansatte. Maskinværkstedet var antaget til at svejse beslag til fastgørelser af betonelementer, og at byggelederen havde alene beskrevet over for den ansatte, hvad opgaven bestod i, men ikke givet konkret instruks i, hvordan arbejdet skulle udføres, herunder nødvendige sikkerhedsforanstaltninger.

Arbejdsmiljøklagenævnet hjemviste spørgsmålet om, hvorvidt virksomheden var rette modtager af Arbejdstilsynets påbud om straks at sikre, at faldsikringsudstyr udelukkende vælges til arbejdsopgaver, hvor sikkerhedsforanstaltninger til kollektiv beskyttelse, fx rækværk, skærme og net ikke med rimelighed kan anvendes på grund af arbejdets art og karakter på en byggeplads.

Nævnet vurderede, at sagen ikke var tilstrækkeligt oplyst til, at nævnet kan tage stilling til, hvorvidt virksomheden var rette modtager, da det var uklart, hvorvidt virksomheden havde påtaget sig arbejdsgiveransvaret for den ansatte, som udførte svejsearbejde ved Arbejdstilsynets tilsynsbesøg.

Nævnet lagde vægt på, at virksomheden i klagen havde oplyst, at virksomheden ikke har påtaget sig arbejdsgiveransvaret for den ansatte fra et maskinværksted, der var underentreprenør på byggepladsen, og som bærer den direkte risiko for arbejdsresultatet, hvorfor det alene er over for maskinværkstedet, at den ansatte havde pligt til at stille sin arbejdskraft til rådighed.

Nævnet vurderede på den baggrund herefter, at sagen ikke er tilstrækkeligt oplyst til, at der kan træffes afgørelse om, hvorvidt virksomheden straks skulle sikre, at faldsikringsudstyr udelukkende vælges til arbejdsopgaver, hvor sikkerhedsforanstaltninger til kollektiv beskyttelse, fx rækværk, skærme og net ikke med rimelighed kan anvendes på grund af arbejdets art og karakter.

Nævnets afgørelser blev truffet af et enigt nævn.

(j.nr. 2017-6033-41922 og 2017-6199-61501) - Arbejdstilsynets j. nr. 20170032193.

Arbejdstilsynets bemærkninger

Arbejdstilsynet har taget Arbejdsmiljøklagenævnets afgørelse til efterretning og har ikke foretaget sig yderligere i den konkrete sag. Arbejdstilsynet har taget til efterretning, at der ikke var tilstrækkelige oplysninger til at kunne fastslå, at virksomheden havde påtaget sig arbejdsgiveransvaret for den ansatte, og tage stilling til, at virksomheden var rette modtager af strakspåbuddet.

19. Hjemvisning af påbud om at sikre tilstrækkelige flugtveje i en butik

Arbejdstilsynet var på tilsynsbesøg i en butik. Butikken var placeret i en del af et mindre butiksområde. Her konstaterede Arbejdstilsynet, at der var én indgangsdør til butikken, og at bagerste del af butikken var indrettet med et mindre lager, et lille kontor, spiserum og toilet. Arbejdstilsynet konstaterede desuden, at der ingen bagudgang eller anden udgang fra butikkens lager- og kontorområde var end indgangsdøren til butikken. Der var i alt seks ansatte i butikken.

Arbejdstilsynet fik desuden oplyst, at der tidligere havde været en dør i den anden ende af butikken, som førte ud til centerområdet, men at denne dør var blevet spærret/blændet, og dermed ikke længere kunne benyttes.

Arbejdstilsynet fik endvidere oplyst, at de stedlige brandmyndigheder havde accepteret dette og foreslået, at de ansatte i stedet skulle smadre en af de store butiksvinduer med en økse, hvis de skulle ud i fx tilfælde af

brand og ikke kunne benytte indgangsdøren til butikken. Øksen var placeret ved døren ind til lager-/kontor. Arbejdstilsynet traf afgørelse med påbud om, at virksomheden straks skulle sikre tilstrækkelige flugtveje i butikken.

Arbejdsmiljøklagenævnet hjemviste Arbejdstilsynets påbud om at sikre tilstrækkelige flugtveje i butikken således, at der er en betryggende mulighed for, at alle på arbejdsstedet i en faresituation kan komme i sikkerhed i det fri eller til et sikkerhedsområde, da nævnet fandt det uklart om flugtvejene var uforsvarlige, da sagen ikke var tilstrækkeligt oplyst.

Nævnet lagde vægt på, at Arbejdstilsynet ved tilsynsbesøget konstaterede, at der var én indgangsdør til butikken, og at bagerste del af butikken var indrettet med et mindre lager, et lille kontor, spiserum og toilet, og at der ingen bagudgang eller anden udgang fra butikkens lager- og kontorområde var end indgangsdøren til butikken. Der havde tidligere været en dør i den anden ende af butikken, som førte ud til centerområdet, men denne dør var blevet spærret/blændet.

Nævnet lagde i den forbindelse vægt på, at virksomheden oplyste, at brandmyndigheden havde accepteret dette og foreslået, at de ansatte i stedet skulle smadre et af de store butiksvinduer med en økse, hvis de skulle ud i fx tilfælde af brand og ikke kunne benytte indgangsdøren til butikken, samt at øksen var placeret ved døren ind til butikkens lager-/kontor.

Nævnet lagde herved vægt på, at det er uklart og ikke fremgik af sagens oplysninger, hvilken risikovurdering, der er blevet lagt til grund ved bygningsmyndighedens godkendelse af, at der nu kun er én flugtvej i butikken.

Nævnets afgørelse blev truffet af et enigt nævn.

(j.nr. 2017-6030-42930) – Arbejdstilsynets j. nr. 20170035089.

Arbejdstilsynets bemærkninger

Arbejdstilsynet har taget Arbejdsmiljøklagenævnets afgørelse til efterretning, og Arbejdstilsynet har ikke fundet anledning til at foretage sig yderligere. Arbejdstilsynet har taget til efterretning, at kompetencen i forhold til flugtveje i butikken er henlagt til bygningsmyndigheden, og at der ikke var tilstrækkelige oplysninger til at kunne fastslå, at forholdene er sikkerheds- og sundhedsmæssigt uforsvarlige.

Arbejdstilsynet
www.at.dk – telefon 70 12 12 88

 Arbejdstilsynet